

வானவெளி

மே 1975

தினாந்திய வெளியீடு
50 முக்கிய போர்ட்டுக்கள்
தினாந்திய வெளியீடு

பாசிஸ்தான் நீதி பெற்ற வெற்றியின்
30வது ஆண்டு நூபகார்த்த இதழி

Commemoration No. Celebrating
50th Anniversary of Victory over Fascism

இதழியீடு : வானவெளி ஜில்லா

முதான்ஜியால் தக்கு ஐப்பானிய ஜந்தாவது படையிடமிருந்து
சோனியத் செஞ்சேனை விடுதலை செய்த பின்னர் நகர மக்கள்
செஞ்சேனை ஈர்க்கங்க்கு குதுகலமாக வாவேற்பளிப்பதை படம்
சித்தரிக்கிறது.

அழகிய

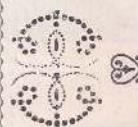
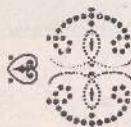
நகைகள்

உறுதியான

வேலைப்பாடுகளுடன்

செய்து

கொடுக்கப்படும்.

ஓ

ஒரு முறை விஜயம் செய்தால்

உண்மை விளங்கும்.

ஓ

சி. செல்லையா அன் சன்ஸ்

தங்கப்பவன் நகை வியாபாரம்

190, 222, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்-கவி
யாதியினைய கலைகளில்-உள்ளம்
ஈடுபாட் தென்றும்நடப்பவர் பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்'

எழுத்தாவறங்கள்

மே 1975

85

மே 30 – 31 எழுத்தாளர் மாநாடு

முந்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 11 சிங்கள எழுத்தாளர் சங்கங்களின் ஒத்துழைப்புடன் கூட்டும் பிரமாண்டமான தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாடு இம்மாதம் 30 - 31-ம் திகதிகளில் பண்டாரநாயக்கா ஞாபகாரர்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற இருக்கின்றது.

இந்த மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்படப் போகும் திட்டங்கள், தீர்மானங்கள் எதிர்கால நவ இலங்கையை உருவாக்குவதற்கு மிகவும் உதவியாக அமையும் என எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது.

இந்த நாட்டிலுள்ள சகல எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், புத்திசீலிகள், சுவைஞர்கள், ஆர்வமுன்னோர் அனைவரும் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு சிறப்பிக்கப் போகின்றனர்.

இந்த நாட்டு மக்கள் மீதும் பிரச்சினைகள் மீதும் எழுத்தாளர்களுக்குள்ள கரிசனையாகவும் — அதையெட்டிய தீவாகவும் — இம் மாநாடு அமையும் என நம்பிக்கையாக நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

ஏனக்குத் தெவ்விகை
கிடை, பெயர்,
கிவண்ண, கிடுஞ்சை,
கிழுத்தி, ஏவ்வாரம் ஆக்கியேர்கிற
தின்தித்துவால்கி
வெள்ளுப்புத் திவால்.

மல்லசைக
ஆசிரியர் டோயினிக் ஜெவா
234- A கெ.கே.எல் வீதி
யாழ்ப்பாளை
(இலங்கை)

தமிழ்
சிங்கள
எழுத்தாளர்
மாநாடு

அண்மையில்
பிரமாண்டமாக

கொழும்பில் நடைபெறும்

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்

11 சிங்கள எழுத்தாளர்களின்
சங்கங்களின் ஆதரவுடன் கூட்டும்

தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கான
எழுத்தாளர் மாநாடு

30 - 31 மே 1975

பண்டாரநாயக்கா ஞாபகார்த்த
சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபம்

எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், சுவைஞர்கள், ஏசிகர்கள், ஆர்வலர்கள்
அனைவரையும் இங் மாநாட்டில் பங்கு கொள்ள அழைக்கின்றேம்.

மேலும் விபரங்களுக்கு :

பொதுச் செயலாளர்

4/44, பொல்லூர்ணகோட வீதி,
கொழும்பு - 5.

உழூப்பிபதான் மலரிக்கயின் முலதனம்

வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கும் பாசிலத்தின்மீது
வெற்றி கொண்ட 30 வது ஆண்டும்.

ஜேர்மன் பாசிஸ்ட் ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் மீது உலக முற் போக்குச் சக்திகள் பெற்ற மாபெரும் வெற்றியின் 30-வது ஆண்டு விழா இன்று உலகின் பல பாகங்களிலும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

மனித நாகரிகத்துக்கே சவாலாக — மக்கள் குலத்தின் நல் நம்பிக்கைகளுக்கு நாச சக்தியாக — விளங்கிவந்த பாசிஸம், தோற் கடிக்கப்பட்ட சாதனையானது முழு மனித குலம் மே நினைவு கூர்ந்து திரும்பத் திரும்ப ஞாபகப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு சரித்திர நிகழ்ச்சியாகும்.

பாசிஸம் மனித குல வரலாற்றில் ஓர் இருண்ட அத்தியாயத் தின் துவக்கமாக ஆரம்பித்தது: ஆனால் ஜனநாயகத்தை நேசிக்கும் வீரர்கள் செரிந்த உலக மக்களின் பேராதாரவும், சோஷலிலத்தை முதன் முதலில் இந்த மன்னில் விளைவித்த சோவியத் வீரர்களின்— மக்களின்— அரசாதாரண துணிச்சலும் அந்தக் கொடும் பாசிஸ வளர்ச்சி இடை நடுவே நிறுத்தப்பட்டு முற்றுக உலக அரங்கி விருந்து ராணுவ மட்டத்தில் ஒழித்துக் கூட்டப்பட்டதை உலக மக்கள் மிக நன்றியுடன் நினைவு கூருகின்றனர்:

ஜேர்மன் நாஜிலைமும், இத்தாலியப் பாசிஸமும், ஐப்பானிய ராணுவ ஆதிக்கமும் முற்றுக முறியடிக்கப் படுவதற்காக உலக மக்கள் கொடுத்த விலை — உயிர்ப்பவி — சொல்லில் வடிக்க முடியாத ஓன்றாகும்.

பாசிஸ எதிர்ப்புச் சக்திகளுக்குத் தலைமை தாங்கிப் பல இடையூறுகளுக்கு மத்தியில் நாஜி ஜேர்மனியின் தலைநகரான பெர்லினில் உலகத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கொடியான சென் கொடியை ஏற்றிவைத்த சோவியத் தென்சேனையின் தியாகம், வீரம், சாதுரியம் உலக வரலாறு இருக்கும் வரைக்கும் புதுச் செய்தியாகவே விளங்கிவரும்;

இந்தப் பாசிலை எதிர்ப்புப் போரில் சோவியத் நாடு இழந்த மக்கள் தொகையே இரண்டு கோடியாகும். இதைத் தவிர, காயம் பட்டவர்கள், காணுமல் போனவர்கள் வேறு. மாபாலி ஹிட்லர் சோவியத் மன்னின் ஒவ்வொரு அங்குலத்தையும் கட்டுப் பொசுக்கினான்; ஒவ்வொரு சிற்றூர்களையும் சின்னூபின்னப் படுத்தினான்; ஒவ்வொரு குடிமகளையும் சீர்குலைக்கத் திட்டம் போட்டான்.

கடைசியில் அந்த மக்களாலேயே தனது தலைப் பட்டணத்தில் வைத்தே தோற்கடிக்கப்பட்டான்.

உலக வரலாற்றில் இதுவரை கண்டும் கேட்டுவிராத போர் இது. அதுபோலவே மனித வரலாற்றில் இதுவரை பெற்றிராத மிகப் பெரிய வெற்றியும் இதுவேதான்?

பாசிலை ராணுவ ரீதியாகத் தோற்கடிக்கப்பட்ட போதிலும் கூட, நாட்டுக்கு நாடு பாசிலை சக்திகள் முற்று முழுதாகத் தோற்கடிக்கப்படவில்லை என்பதை அதன் பின்னர் உலகில் நடைபெற்று வருகின்ற சம்பவங்களிலிருந்து நாம் உணரக் கூடியதாக உள்ளது.

சமீப உதாரணமாகப் பார்க்கப் போனால் சிலி நாட்டில் பாசிலை ராணுவக் கூட்டம் செய்த நீச்ச செயலை நாம் கவனத்தில் எடுக்கலாம்.

மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அலன்டே அரசாங்கத்தை இரவுக்கிரவே கண்டத் தீவிப் பாசிலை ராணுவக் கூட்டம் இன்னும் அந்த நாட்டில் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி ஆட்சி புரிந்து வருகின்றது.

இதை உலக விடுதலை இயக்கங்களும் சோஷலிஸ் நாடுகளும் முற்றுக் கீர்த்து வருகின்றன.

நமது நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, பாசிலை சக்திகள் புதுப் பலம் பெற்றுப் புதிய உருவத்துடன் வெளிவர ஆரம்பித்துள்ளன. ஹிட்லர் ஆரம்பத்தில் செய்தது போலவே இந்தக் கொடுங்கோலரும் சோஷலிஸம் என்ற கோஷத்தைத் தமது குரவில் முழுங்க முயன்று வருகின்றனர். உள்ளூர் பாசிலை சக்திகளுக்கும் வெளிநாட்டுப் பாசிலைக் கூட்டத்திற்கும் கவிழ்ப்புத் திட்டங்களில் மிக நெருங்கிய ஒத்துழைப்பு நிலவுகின்றது.

ஆகவே இந்த பாசிலை எதிர்ப்பின் 30-வது ஆண்டு நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையும் மிக மிக முக்கியமானதொரு ஆண்டாகும்.

நாளை உலகப் பாசிலைத்தின் மேல் உலக சோஷலிஸம் நம்பிக்கையாக வெற்றிபெற்றே தீரும்.

இதன் முன் அறிகுறியே 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பெற்ற வெற்றியாகும். ஆசிய நாட்டினரான நாம் உட்பட சகல பகுதி மக்களையும் சேர்ந்த நாட்டினர் இன்று சுதந்திரம் பெற்றவர்களாகத் திகழ்கின்றோமென்றால் அதற்காக இரத்தத் தியாகிகளாகத் தம்மை அர்ப்பணித்த சோவியத் மக்களின் உறுதியான நிலை பாடே அதற்கு முக்கியமான தும் அடிப்படையானதுமான காரணமாகும்;

மே 9—

உலகுக்கு ஒரு திருநாள்

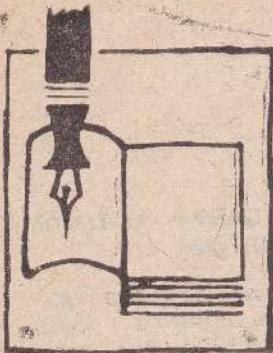
வருகிற மே 9-ஆம் நாளில், பாசிசத்தை வென்ற முப்பதாம் ஆண்டு விழா இவ்வுலகெங்கும் கொண்டாடப்பெறும்.

உலகம் முழுவதும் ஆகிக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்ற ஜெர்மன் பாசிசத்தின் பாதையில் பிரதான தடைமதிலாக நின்ற சோவியத் யூனியன், இரண்டாம் உலகப் போரின் பெருஞ் சுமையைத் தாங்கியது; ஹிட்லர் ஜேர்மனியை முறியடிப்பதில் அறுதியான பங்கு வகித்து. எனவே பாசிசத்தை வென்ற நாள், சோவியத் மக்களுக்கு மட்டுமின்றி, உலகமக்கள் அனைவருக்குமே ஒரு திருநாளாகும்.

இரண்டாம் உலகப் போரானது, பல நாடுகளின் வாழ்வில் ஓர் ஆழ்ந்த தாங்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது; இன்றுவரை பல சமூதாயப் போக்குகளின் மீது செலவாக்குச் செலுத்தி வருகிறது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னரே ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகள் சுதந்திரம் பெற்றன என்பது, ஒரு தற்செயல் நிகழ்ச்சியல்ல. ஏதாவத்திய நாடுகளின் பிடியிலிருந்து காலனிகள் விடுதலை பெறுவதற்குச் சோவியத் யூனியன் அளித்துள்ள உதவியை அனைவரும் அறிவர். சுதந்திரத்திற்காகப் போராடும் மக்களின் பக்கமே, சோவியத் நாடுடின் அனுதாபம் எப்போதும் இருந்து வந்துள்ளது.

பல நாடுகளுக்கும் மக்களுக்கும் எதிராக, நாஜிகள் பல அட்சேயியக்களைப் புரிந்துள்ளனர்: ஆனால், நாஜித் தலைவர்கள் வெற்றி பெற்றிருந்தால், இதைவிட ஆயிரம் பங்கு அட்சேயங்கள் புரிந்திருப்பர். அயல் நாடுகளைப் பிடிக்க வேண்டும் என்றும், அங்குள்ள மக்களைக் கொன்று குவிக்க வேண்டும் என்றும், மனித உரிமைகளைப் பறிக்க வேண்டும் என்றும், தேசியச் செலவங்களையும், கலாசார, விஞ்ஞானக் கருவுலங்களையும் கொள்ளையடிக்க வேண்டும் என்றும், நாஜிகள் திட்டமிட்டிருந்தனர். இவையெல்லாம் நாஜி அரசின் அதிகார பூர்வமான தஸ்தாவேஜைகளில் மிகத் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன.

இரண்டாம் உலகப் போர், 2 கோடி 20 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டர் பிரதேசத்தில் ஆறு ஆண்டுகள் நடைபெற்றது. உலக மக்களில் 80 சதவிகிதத்தைக் கொண்ட 60 நாடுகள் அதில் கலந்து கொண்டன. சுமார் 11 கோடி பேர், ராணுவ சேவை புரிந்தனர்; 5 கோடி 48 லட்சம் போர் வீரர்களும், சாதார மக்களும், யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டனர். 5 கோடி பேர் காயமுற்றனர். அவர்களில் 2 கோடி 80 லட்சம் பேர் ஊனமுற்றனர். 2 கோடி 10 லட்சம் வீடுகள் அழிக்கப்பட்டன. பல கோடி மக்கள், தமது உடமைகளையும் உறைவிடத்தையும் இழந்தனர்.

கடிதங்கள்

அனைத்துலக மாதர் ஆண்டு நினைவாக ஏப்பிரல் இதழை வெளியிட்டது எமக்கெல்லாம் பெருமையாக இருக்கிறது. அட்டடையில் மகளிர் படம் போட்டு மல்லிகை எம்மைப் பெருமை கொள்ளச் செய்தது. மகளிருடன் மகவையும் சேர்த்து இருக்கிறீர்கள். பெண் என்றால் தாய்மை என்றுதான் பொருள். ஆகவே தாயும் சேயும் சேர்ந்த படம் அடையில் போட்டது நியாயமே.

வந்திறங்கும் தென் இந்திய சஞ்சிகைகள் அனைத்துலக மாதர் ஆண்டிலும் கூட ஆடைகள் அற்ற, அரை தெரியும், அங்க வனப்புகள் பிழங்கும், அரைகுறை பிறந்த மேனிகளை அட்டைகளாக வெளியிட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. உள்ளும் புறமும் மேலட்டையும் கீழ் அடையும் எங்கும் மாதரை மாணபங்கம், மனவருத்தம் அடையக்கூடிய படங்களை பிரசரித்து ஆண்களை மகிழ்விக்கிறது. எம்மை அவமானம் செய்கிறது.

மகாபாரதக் கதையில் பாஞ்சாவிக்கு துச்சாதனங்கள் செய்ய

முடியாததை இந்தப் பத்திரிகை கள் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் மல்லிகை எங்கள் நினைவாக தாயோடு சேயையும் சேர்த்து வெளியிட்டு மாதர் ஆண்டைக் கெளரவப் படுத்தியதை என்னும்போது எனக்கும் எம் போன்ற தாய்களுக்கும் பெருமையாக உள்ளது. சழுத்தில் உள்ள, ஏன் அகிலம் எங்கும் உள்ள ஒவ்வொரு மகளிரும் தங்களுடைய படம் வெளி வந்திருப்பது போன்று பெருமை கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

கடைசியாக ஓன்று பெண் என்றால் காமக்களியின் மூலதன மரகவும் ஆண்களின் அடிமைச் சொத்தாகவும் என்னிய காலம், களித்த காலம் எல்லாம் கழிந்து விட்டன. இறக்குமதிச் சஞ்சிகைகள் தங்களின் விஞகிஞபுத்த தன்மைக்கு எங்களை மூலப் பொருளாக்கிக் கொண்டிருப்பதை எங்களால் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அதற்கு எதி ராக நாம் எழுந்துவிட்டோம் என்பதை மட்டும் சொல்லிவைக் கிடையும். கண்ணகியின் கோபத் துக்கு என்ன பதில் கிடைத்தது

என்பதை எமது வர்க்கத்தினர் உருவங்களை வியாபாரப் பொருளாகக் கொட்ட தேடிய கூட்டம் தெரிந்து கொள்ளட்டும்.

ஸ்ரீமதி ஆர். கலோசனு. யாழ்ப்பாணம்.

2

அண்மையில், ‘கலியுக காலய’ சிங்களப் படத்தைப் பார்த்தேன் கடந்த வருட புத் தாண்டுச் சமயத்தில் திரையிடப் பட்ட ‘கலியுக காலம்’ இதன் தமிழ்ப் பிரதியே அது. அப்போது ஒரிரு தினங்களிலேயே தியேட்டர்களின்று ஒடிவிட்ட மையால், அத் தமிழ்ப் பிரதியை என்னால் பார்க்க முடியவில்லை. எனவே, ஒரு வருடம் கழிந்து அதன் சிங்கள மூலத்தையே காண நேர்ந்தது. புத்தாண்டுக்கு ஒரு சில வாரங்களுக்கு முன் வெளியான சிங்களப்படம் புத்தாண்டுவரை நின்று பிடிக்க வில்லை. இத்தகைய படங்களின் கதி இதுவே. சிங்களப் பத்திரிகைகளாலும், விமரிச்சுக்களாலும் ஏகமாகப் பாராட்டைப் பெற்றும் மக்களிடம் எடுப்பதில்லை.

இயல்பாகவே படத் தின்லை இப்படியிருக்க, கடந்த வருடம் கலியுக காலம் வெளியான போது, தமிழ்க் கலாச்சாரக்காவலர்கள், ‘சிங்களக் கலாச்சாரம் தமிழ் மக்கள் மீது தினிக் கப்படுகிறது. புத்தாண்டுக்கு பொழுது போக்க புதிய தமிழ்ப் படங்கள் எதையும் பார்க்க முடியாது. சிங்களப் படமொன்றையே தமிழில் டப் செய்து யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கொழும்பு போன்ற இடங்களில் திரையிட இன்னது திரைப்படக் கூட்டுத்

தாபனம். இதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் பொழுது போக்கு உரிமையும் மறுக்கப்பட்டு சிங்களக் கலாச்சாரம் தினிக்கப்படுகிறது. தமிழ்மக்கள் வேறு வழியின்றி சிங்களப் படத்தையே பார்க்க வேண்டிய நிலையைச் சிருஷ்டிக்க முயலுகிறது தி. ப. கூ. தா. தமிழ் மக்களின் உரிமைக்கு உலைவைத்து — அவர்கள் மீது திரைப்படம் மூலம் சிங்களகலாசாரத்தைத் தினிக்கும் கூ. தாபனத்தின் திட்டமிட்ட சதியை தமிழ் மக்கள் முறியடித் திட வேண்டும். தமிழில் படசெய்யப்பட்ட சிங்களப் படங்களை தமிழர்கள் அணவரும் புக்களிப்பதன் மூலம் பொருளாதார ரீதியாக சரியான அடிகொடுக்க வேண்டும்’ எனச் சுதந்திர உரிமைக்குரல் எழுப்பினர்.

நான் ஆரம்பத் தீர் குறிப்பிட்டாற்போல அப்படம் ஒரிருநாட்களே ஒடியமைக்கு தமிழரது உரிமை வேட்கை காரணமன்று. ஏனெனில் இவ்வாறு படங்களைப் பார்க்காதீர் என்று கேட்கவேண்டிய அவசியங்கூடக் கிடையாது. வசந்தமாளிகை போன்றவற்றிற் தினாத்த அவர்களுக்கு இதை வீசுத்துவராது. எனவே பார்க்காதீர் எனம் பிரசாரம் செய்தால் அப்படி என்ன இருக்கிறது என்று காண ஒரோ எனத் திரண்டுவிடக் கூடிய அபாயமும் உண்டு.

கலியுககாலய தயாரிப்பாளர், இயக்குநர், இசையமைப்பாளர் போன்றோர் தமிழரே. கஜதயில் இணைந்துள்ள பாத்திரங்களில் ஒருதுணைப் பாத்திரம் தியாகராஜ பாகவதரின் பாடல் கலைப் பாடுகிறது. கதாநாயகனின் நண்பரும், அவரது மனீஸியும் முஸ்லிம்கள். படத்தில் அவர்கள் பெரும்பாலும் தமிழ்

வேயே உரை நிகழ்த்துகின்றனர். இவை கலாசாரத் தினிப்பாயின் இக் கலாசாரப் போர் எமக்கு எதிராக நாமே திருப்பி விடும் ஓன்றேயாகும்.

இம்முறை புத்தாண்டுக்குப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தமிழ்ப் படங்கள் ஒடுகின்றன. இவற்றுள், ‘மனிதரில் மாணிக்கம்’ ‘மேரே ஹாஸ்’ ஹிந்திப் படத்தின் தமுவல். இதன் மூலம் தி. ப. கூ. தாபனம் இந்திக் கலாசாரத்தைத் தினிக்க முயல் வதாகக் கூறலாமே.

இக்கலாசாரப் போர் எதிர்த்தாக்குதலுக்கு வழிவகுப்பது தவிர்க்கமுடியாதது. ‘ஜோ தேவ் ஆனந்த், பாலன் போன்றேர் தயாரிக்கும் படங்களையும், இந்திய மாமூலம் பாணியில் சிங்களவர்கள் தயாரிக்கும் படங்களையும் புறக்கணிக்க வேண்டும். சினிமாவை விற்றுப் பினழக்கும் முதலாளிமாரதும், கொந்தருத் துக்காரர்களதும் சினிமா மந்திரமாய வித்தைகளுக்கு மத்தியில், குற்றங்குறைகள் உள்ளனவாயிலும் சிங்களவர்கள் தயாரிக்கும் படங்களையே சிங்களவர்கள் பார்க்க வேண்டும்’ என்ற கோஷம் ஒலிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

‘பொருளாதார ரீதியான், எதிர் அடி இத்தகைய உருப்பெறுமிடத்து அதன் விளாவுகள் எவ்வாறிருக்கும் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டிய குழ் நிலை உருவாகிவிட்டது. இதற்கு உதாரணமாக, தற்போது சிங்களமக்களிடையே அபிமானம் பெற்றுள்ளன, தென்னிந்திய ஸ்ரூடி போக்களில் முன்பு தயாரித்தபழைய படங்களுக்கு பகிஷ்கரி பு நடைபெற்றால் உடனடி விளாவை நாம் கற்பனை செய்து பார்க்க வேண்டும்.

எனவே, சிங்களத்தை அந்திய மொழியாயும், அந்தியர் மொழியாயும், சிங்களவர்களை அந்தியர்களாயும் ஒதுக்கிவைத்து எம்மை நாமே ஒதுக்கி—ஒதுங்கி வரும் நிலை மாறுவேண்டும்.

‘நெய்தல் நங்கை’

3

மல்லிகையின் வளர்ச்சியைக் கமீப் காலமாக மிக ஊன்றிக் கவனித்து வருகின்றேன். தனி மனித சிரமம் தெரிகின்றது. இருந்த போதிலும்கூட, புதுமையும் இலக்கியத் தகைமையும் இதழுக்கு இதழ் விரிவு காணுகின்றது. சிறுக்கைத்தகளை அதிகமாக வெளியிடுகின்றன. தூண்டில் எனக்குப் பிடித்தமானதொன்று. வரும் கேள்விகளைக் கூர்ந்து பார்க்கும்போது ஒன்றை என்னல் கவனிக்க முடிகின்றது. நீங்கள் உட்பட்ட, இன்றையப்படைப் பாளிகளைப் பற்றி பரவலாக ஓர் அபிப்பிராயம் நிலவி வருகிறது. இவர்கள் முறையாகத் தமிழ் படித்தகவில்லை என்பதும், பழைய இலக்கியங்களில் இப்படியான வர்களுக்குப் பரிச்சயம் இல்லை என்பதும் இவர்களது மனுழைச்சால். இப்படியானவர்களின் கருத்தோட்டங்களே உங்களுக்குக் கேள்வியாக வரத் தொடங்கியுள்ளன. உங்களது பரந்த அறிவுப்பற்றி எனக்கும் சிறு சிறுசந்தேகங்கள் மனதில் ஏற்பட்டதுன்டு. உங்களது பதில்களைப் படித்தபோது உங்களது அறிவு மீது எனக்கேற்படிடிருந்த அந்தச் சிறு சந்தேக மும்கூட நிவர்த்தியாகி விட்டது.

கண்டி.

ரா. வீழ்யானந்தன்

கன்னங்கரேவென்ற இருட்டில் ஆற்கடவின் மத்தியில் அவர்களின் தோணி மிதந்து கொண்டிருந்தது. தோணியின் மத்தியில் நிமிர்த்திக் கட்டப்பட்டிருந்த கம்பில் கடல்லாம்பு பந்தம்போல் எரிந்து கொண்டிருந்தது.

இஸ்மாயில் தன் காதின் இடுக்கில் மாட்டப்பட்டிருந்த பீடியொன்றை எடுத்து வாழ்ப்பில் பற்றவைத்து ஒரு 'தம்' இழுத்து ஊதினான். சரிரென்ற குளிருக்கு பீடிப்புகை ரம்மியமாக அவன் உடலில் தந்தி மீட்டியது. ஒரு முறை நிமிர்த்து கடலை நோட்டம் விட்டான் பரந்த கடலில் காற்றின் உடைப்பால் நீர் உந்தப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது அவன் காதில் கேட்டது.

ஒரு முறை இருமிக்கொண்டே தோணியின் மறுமுனையிலிருந்த சுக தொழிலாளி காசிமைப்பார்த்துக் கேட்டான். 'என்ன காசிம் நேற்றுக் கணக்குப்பாத்த சரியான மோசம். அவன்ற தோணி வல எண்டாப்போல அதுல் கஸ்டப்படுகிற ஆக்கன் நாமதானே?'.

உண்ணத்திற்காக ஒரு முறை தன் முன்னங்கைகளைத் தேய்த்துக் கொண்டான். பெருமுச் சொன்று சுட்டுக்கொண்டு பறந்தது அவனுக்கு.

அவர்கள் மூவரில் யாருக்குமே அந்தத் தோணிவலை சொந்தமில்லை.

இஸ்வாடி முதலாளி முஸ்த பாவுக்குத்தான் அவை சொந்தம். அவருக்குத்தான் அவர்கள் பிடிக்கும் மீன்களைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர் வாரா வாரம் கொடுப்பதை அவர்கள் கூவியாகப் பெற்றனர்.

இஸ்மாயில் சொன்னதைக் கேட்டு தோணியில் மறுமுனையில் உட்கார்ந்திருந்த காசிம் 'ஓம்... இஸ்மாயில் வர வர கணக்குப் பார்க்கிறது மோசமாத்தான் போக்கு. நானும் உணக்கிட்ட கதைக்கனும் என்டுதான் தினைச்சன்' என்று சொல்லுவாறே கையில் நெட்டி முறித்தான்;

அவர்களுடன் தொழிலுக்கு வந்திருந்த மறு மீனவன் ஆதம் கடையைத் திசைதிருப்பிக் கொண்டே அவர்களுடன் கலந்தானா?

'என்ன அன்ன தெரியிற வெளிச்சம்? கப்பலொண்டு வருகுது போல்' கையை நீட்டி ஒரு திசையைக் காட்டியபடியே கூறினான்.

'ஓமோம் கப்பல்தா வருகுது' கெதியா வலயக் கொஸ்ஸ வேணும். அல்லாட்டி வெட்டிடப் போயிடுவான். நம்மளால் பந்திகட்ட ஏலா.....' என்ற படியே இஸ்மாயில் தண்டு வலிக்கும் இருப்பிடத்திலமர்ந்து தண்டைத் தண்ணீரில் அயிற்த்தி உந்தினான்.

மூவரும் இயந்திரம் போல் வேலை செய்தனர்.....

இருவர் தண்டை வலித்துப் பிடிக்க ஏனைய இருவரும் கடவினுள் மீன்பிடிக்க விடப்பட்ட வலையை இழுத்திழுத்து தோணி யுனுள் போட்டனர். கடல் நீரினால் நனைந்திருந்த வலை மிகவும் பாரமாக இருந்தது.

வலையில் இடையிடையே குரை, பாரை போன்ற மீன்கள் அகப்பட்டுக் குற்றுயிராகவும், உயிரற்றும் கிடந்தன.

வலையில் தொங்கலும் தோணியை நெருங்கும்போது தூரத்தில் வந்து கொண்டிருந்த கப்பலும் அவர்களுக்கு அன்மித்து பெரிய இரைச்சலுடன் அகன்று கொண்டிருந்தது. கப்பலில் இருந்து வந்த வெளிச்சத்தில் அவர்களின் உருவம் மங்கலாகத் தெரிந்தது. அப்போதும் அவர்களின் முறுக்கேறிய உடப்பு வேலை செய்த உண்ணத்தால் வியர்த்துக் கொண்டிருந்தது.

கப்பல் அவர்களைக் கடந்து சென்ற பின் மீண்டும் வலையைக் கடவினில் இருக்கின்றனர்.

பீடியைப் பற்றவைத்துக் கொண்டே தோணிப் பலைகயில் உட்கார்ந்தான் இல்லாயில். அவனது சிந்தனை வெள்ளிக் கிழமை நடந்த நிகழ்ச்சியை இரை மீட்டது!

அவர்கள் மூவரும் வழைமை போல் கடலுக்கு வந்தனர். மந்தாரமாயிருந்த பவனம் மிகவும் வேகமாக பேய்க்காற்றுக் கீழியது. கடல் சீறியது. அவைகள் அவர்களுக்கு புதிய ஒரு அனுபவமல்ல.

நீரோட்டமும் வேகமாக இயங்கியதாற்தான் அந்த நிலை ஏற்பட்டது. அவர்கள் எதிர் பாராத தூரத்திற்குக் கடவில் சென்றுவிட்டார்கள்.

கரை எந்தத் திசையென்றே தெரியவில்லை. அவர்கள் கொண்டு வந்த உணவு முடிந்து ஒரு நாளாகியும் கரை தெரியவில்லை.

பசி வழிற்றைக் கிள்ளியது... பரந்து விரிந்த சமுத்திரத்தில் ஒரு துளி நீர்க்கூட பருகுவதற்கு பயண்படாமற்போயிற்கே என்று இறைவனை எத்தனையோதரம் மானசீகமாக வேண்டினர்.

இஸ்மயில்தான், முதலாவதாக குனிந்து தோணிக்குள் கிடந்த ஒரு குரைமீன் எடுத்தான். அதனைத் தன் இடுப்பில் மாட்டியிருந்த வில்லுக்கத்தியால் துண்டு துண்டாக வெட்டினான்.

நல்ல இறுக்கமான பச்சை மீனின் தசைகளை மூவரும் உண்டனர். அதுதான் அவர்களின் உணவு. மூன்றாம் நாள் இரவு வரையும் தண்டை வலித்தனர்.

அப்பொழுதுதான் கடற்கரையில் அமைந்திருக்கும் தைக்கா மன்றான் உச்சியில் எரிந்து கொண்டிருந்த மின்குமிழின் ஓளி இலேசாகத் தெரிந்தது. ஆர்ப்பரித்தபடியே தண்டைவளைத்தனர் அவர்கள்.

கரையை அடைந்ததும் தங்கள் வீடுகளில் மூன்று நாட்கள் உலை வைக்கவில்லை என்பதனைக் கேட்டு மிகவும் மனம் வருந்தினர் மூவரும்.

ஜஸ் முதலாளி முஸ்தபா இச்செய்திகளைக் கேட்டு அவ்வளவாக அக்கறைகொள்ளவில்லை. ஏதோ ஒரு விளையாட்டுப்போல் கருதி இருந்தார். உள்மனம் அவுரது பொருளுக்கு என்ன நடந்ததோ என்ற கேள்விக்குறியுள் நின்றது.

இவ்வாறு இல்லாயில் மனம் ஆழ்கடல் மீன்பிடியில் ஏற்படும் ஆபத்துக்களை பற்றி நினைவு படுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

‘என்ன யோசிக்கிற இஸ்மாயில்’ என்று இடையில் சிந்தனையைத் திருப்பினான் காசிம்.

‘ஓன்றுமில்லை காசிம், அன்டு நடக்கு நடந்த ஆபத்ததான் யோசிக்கன். ஒருவேளை நாம கடல்ல தாண்டு மருத்தானு நம் மட குடும்பத்திட கதி என்னாகும்’

தலையைச் சொற்றிது கொட்டாவி விட்டபடியே கூறினான் இஸ்மாயில்.

‘அதுதானே இஸ்மாயில்! அப்படி நாம உசிரப் பயணம் வச்சிதொழில் செஞ்சி கொண்டு போற்றத்தையும், கரையிலே வேசாப் படுக்கிறவன் கணக்கா பார்த்துக் தாருன்’ என்று கூறி போத்தலில் இருந்த தண்ணீரை எடுத்து மடக் மடக்கென்று குடித்தான் காசிம்,

‘அதைத்தான் கொஞ்சம் கதைக்கணும் என்டு நினைக்கன். அவர்களை நெருங்கி வந்தான் ஆதமும்.

மூவரும் கலந்தாலோசித்தனர்.

‘நானோக்கு மீண் அவருக்குக் குடுக்கிறதில்ல. வேறொரும் யாவா ஸிமார்களுக்குத்தான் கொடுக்க ணும். அவர்ர தோணிக்கும் வலைக்கும் நியாயமான வாட்கையைக் குடுப்பம்’ சுட்டு விரலை நீட்டிக் கொண்டே பேசினான் காசிம்.

அவர்களின் வலையில் அப் போது ஒரு சத்தம் கேட்டது. ‘என்னமோ பெரிசாக் கிடக்குது போல’ கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டே சொன்னான் இஸ்மாயில்.

‘ஓமோம் பெரிய கரு ஒன்டு தான் மாட்டுதுபோல பெரிய

அமவியாகத்தான் இருக்கு .... மாட்டட்டும் அப்பனே நம்மட பிள்ளை குட்டிக்கும் என்னத்தை யும் உங்க உடுக்க வாங்கி கொடுக்கலாம்’

காசிம் இலேசாகச் சிரிப்பது கடல்வாம்பின் ஓளியில் நன்றாகத் தெரிந்தது.

‘நம்ம நானோக்கு அப்படித் தான் செய்யனும்’ முதலாளி என்ன செஞ்சாலும் சரிதான். ஒரு பீடியொன்றை எடு குடிப் பம். கூதலாயிருக்கி’ என்று கைய நீட்டியவாறே தொடர்ந்து கதைத்தான் காசிமும்.

‘நாம மட்டும் இப்பிடிச் செஞ்சா, நம் மள முதலாளி சம்மா விடுவாரா? அவர்ர மத்தத் தோணி வலை மீன் புடிக் கிறவனுகளும் ஒத்துக் கதைக்க ணுயே. அப்பானே நம்மஞும் கேக்க இடமிருக்கு’ என்ன நான் சொல்ர சரிதானே’ என்று கேள் வியைப் போட்டான் இஸ்மாயில்வே

இருவரும் ஒன்றும் பேசா மல் இருந்தனர் சிறிது நேரம். ‘அவனுகளுக்கென்ன நியாய மாவா கணக்குப் பாக்காரு!... அது இன்னும் மத்தவங்களுக்கு விளங்குதில்லையே’ அதை விளங்குப்படுத்தின அவனுகளும் ஒத்துக்குவானுகள். அப்பன் நாம சீவிக்கலாம். நீங்க என்ன சொல் நீங்க இதுக்கு’ பீடி யைப் புகைத்து, புகையை வெளியே ஊதிக்கொண்டு கேட்டான் காசிம்.

‘அப்படித்தான் செய்யனும். எதுக்கும் நாம மத்த மீன்பிடிக் காரங்களிட்ட தனி யை கூடி விளங்குப்படுத்தனும். அவனுக களும் நம்மபோல தொழிலாளர்தானே; ஒத்துக்குவானுகள்.

என்ன நீதிக்கு ஒத்துக்காட்டி வெறேன்ன த்துக்கு மனிசனயிருக்கிற? எத்தனை நாளைக்கு நம்மள உறிஞ்சிற இந்த முதலாளிமார்?

இஸ்மாயிலின் தொனியிலே ஒரு கம்பீரம் தொனித்தது.

ஆதம் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டே 'ம்' என்று தலையசைத்தான்.

'அப்படித்தான்செய்யனும். முதல்ல ஆள் பெலந் தான் வெனும். நீ சொல்றதுதான் சரியான ஜுடியா' என்று கூறிக் கொண்டே காசிம் கிழக்குத் திசையை நோக்கினான்.

குரியன் உதிப்பதற்கு இன்னும் சிறிது நேரம் இருக்கிறது என்பதனை உணர்த்த கிழக்கில் வெள்ளை மேகங்கள் சிறிது சிறிதாகப் படர ஆரம்பித்தன.

'ஓம் அப்படித்தான் செய்வோம்'

மூவரும் எதிர்பாராமலேயே ஒரே நேரத்தில் கூறினர். 'இனி யென்ன விடுஞ்சிட்டு கரைக்குப் போகவேணும். வ ஸையக் 'கொஸ்ல்' வேணும்' இஸ்மாயில் பொறுப்புனர்ச்சியுடன் கூறி னன்.

வேலை தொடர்ந்தது.....

வலையில் இடையிடையே குரை, பாரை போன்ற மீன்களுடன் பெரிய சுரு மீன் ஒன்றும் அகப்பட்டு வாயைப் பின்து கொண்டு கிடந்தன.

கரையை நோக்கித் தோனியை வலித்தன. காற்றும் அவர்களுக்குச் சாதகமாக வீசியது. குரியன் உதித்து எங்கும் ஒளிபரப்ப ஆரம்பித்தது, ★

நல்லிணக

ஆசிரியர்: டொல்னீசீ ஜீலா

தை ஏற்படுத்தியுள்ள மாத சஞ்சிகை. தொடர்ந்து வெளிவருவது.

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தையே மாற்றி அமைத்துக் காட்டும் வல்லமை இச் சஞ்சிகைக்கு உண்டு. எதிர்காலத்தை மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும், புதிய கம்பீரத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் இடையருத உழைப்புடனும் நோக்கும் மாசிகை.

புதிய யுகம் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்புவோர் மாத்திரம் தொடர்ந்து படிக்கலாம்.

தனித்துவம் மிக்க—
மாதவிதம்

ஆரம்பித்து 10 ஆண்டுகளில் மிகப் பெரிய இலக்கியத் தாக்கத்

கைலாசபதியின்

‘தமிழ் நாவல் இலக்கியமும்’ சாமிநாதனின் கட்டுரையும்

எம். ஏ. நுஃமான்

வெவ்வேறு சமூகச் சூழ்நிலை களே வெவ்வேறு மதிப்புக்களையும் வெவ்வேறு நோக்குநிலைகளையும் கொண்டு வருகின்றன. இவ்வுண்மையைச் சாமிநாதனால் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. அவ்வாறு ஒப்புக் கொண்டால் அது அவரது கருத்து முதல்வாத்தை நிராகரிப்பதாக முடியும். ஆகவேதான் அசட்டுத் தனமான வாதத்தை அவர் முன்வைக்கின்றார். வெவ்வேறு சமூகச் சூழ்நிலையில் பிறந்த புறநாளாற்றுப் பாடல் ஒன்றும் பாரதிபாடல் ஒன்றும் அதன் காரணமாகக் கவிதையல்லாது வேறு இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது ஆகிவிடவில்லை என்று அவர் வாதிடுகின்றார். இது ஒரு புதிதாகவித்தன மான வாதம் என்று அவர் நம் பலாம். ஆனால் அது அவ்வாறு இல்லை:

ஒரு பெரிய சமூக மாற்றம் ஏற்படும்போது இலக்கிய வடிவங்களிலும் மூன்று மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. (1) சில இலக்கிய வடிவங்கள் முற்றிலும் வழக்கிழங்கின்றன. (2) சில இலக்கிய வடிவங்கள் புதிதாகத் தோன்றுகின்றன (3) சில இலக்கிய வடிவங்கள் தம் தன்மையில் மாற்றம் அடைகின்றன. உலகின்

எல்லா மொழிகளிலும் நாம் இப்பண்பைக் காணலாம் நிலமானிய சமூக அமைப்பு உடைந்து இதன் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு உருவாகி வளர்ந்த போது தமிழில் இருந்த காவியம், புராணம், பல்வகைப் பிரபந்தங்கள் ஆகியன வழக்கிறந்தன. நாவல், சிறுகதை போன்ற இலக்கிய வடிவங்கள் புதிதாகத் தோன்றின. கவிதை, நாடகம் போன்ற இலக்கிய வடிவங்கள் உருமாற்றம் பெற்றன. இது யாவரும் அறிந்த ஒரு சாதாரண வரலாற்று உண்மை. சாமிநாதன் கூறுவதுபோல் புறநாளாற்றுப் பாடல் ஒன்றும் கவிதையே! ஆனால் இரண்டும் ஒரே தன்மைத் தனம் என்று ஒரு பாமரன் கூடச் சொல்லமாட்டான். சங்கப் பாடலும் இன்றையப் புதுக்கவிதையும் ஒன்றே என வாதிடுபவன் ஒரு முட்டாளாகவே இருக்கவேண்டும். கவிதையில் மட்டுமல்ல புதிதாகத் தோன்றிய நாவலிலும் சிறுகதையிலும் கூட இத்தகைய மாற்றத்தை நாம் காணகின்றோம். மாதவையாவின் பக்மாவதி சரித்திரமும், அசோக மித்திரனின் நிழல்களும் நாவல் என்ற ஒரே வகையைச் சேர்ந்து

த வதான். ஆனால் அவை இரண்டுக்கும் இடையில்தான் எவ்வளவு வேறுபாடு. கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்குள் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் முகத் தோற்றமே முற்றிலும் மாறி விட்டது. இடையரூபு நிகழும் சமூக மாற்றப் போக்குகளே இவற்றை நிர்ணயித்துள்ளன என்பதைப் புரிந்து கொள்வது ஆழ்நோக்கற்ற சாமிநாதனுக்குச் சிரமமானதே.

கடைசியாக இவ்வத்தியாயம் பற்றி சாமிநாதன் தரும் குறிப்பு ‘கைலாசபதி தமிழ் நாவலுக்குத் தரும் தமிழ் சமூக சரித்திரமும் மாக்ஸ், எங்கல்லு சித்தாந்தங்களிடம் இருந்து பொருத்தம் அறியாது இடம் பெயர்க்கப் பட்டவை’ என்பதாகும். இதுபற்றி நான் குறிப்புச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனெனில் இவையெல்லாம் சாமிநாதனுக்குப் புரியாத விசயங்கள். ஆனால் சாமிநாதன் சொல்கிறார் ‘இவை எல்லாவற்றையும் அவர் (கைலாசபதி) புரிந்து கொண்டேதான் பயன் படுத்தியுள்ளாரா என்பது எனக்குச் சந்தேகமே. ஏனெனில் டெக்கார்டே, லாக் முதலியோ ரையும் (பக். 34) மில், டார் வின், காம்டி முதலியோரையும் ஒப்புதலுடன் உதாரணித்துள்ளார். இவர்களை நிராகரிப்பது முன்னேற்றத்தையே நிராகரிப்பதற்குச் சமானம் (பக். 56) என்றும் கலாதிதிக்கு இவர்களை ஒப்புக் கொள்வது அவருடைய சார்பான் ‘டையலக்ரிக்கல் மற்றீயரின் தாது நிராகரிப்பதற்குச் சமானம் என்பது புரிவதில்லை. அவருக்குக் கட்சிப் பாடங்கள் இன்னும் சரிவரப் போதிக்கப் படவில்லைப் போலும். மறுபோது ணக்குப் பிறகு டார்வினையும், மில்லையும், டெகாட்டேவையும்

மறுத்துவிடுவதில் அவருக்குச் சிந்தனைத்தாக்கம் ஏதும் இராது. சிந்தனை இன்மையால்’ என்கிறார் சாமிநாதன் (பூரணி 8. பக். 10)

இது சாமிநாதனின் நேர்மையை விண்ததுக்கும் உண்மையை மூடி மறைத்தல் பிழையான தகவல் தருவதற்கும் பிற்கொரு உதாரணமாகும். 17-ம், 18-ம், 19-ம் நூற்றுண்டுகளைச் சேர்ந்த மேற்காட்டிய ஐரோப்பிய அறிவாளிகளை எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்ன காரணத்துக்காக கைலாசபதி உதாரணம் காட்டுகின்றார் என்பதை சாமிநாதன் காட்டவே இல்லை. நிலமானிய சமுதாயத்தின் வீழ்ச்சியும் பூர்ஷ்வாக்களின் எழுச்சியும் ஐரோப்பாவில் திட்டவட்டமாக எழுந்தது போல் இந்தியாவில் அத்தனை தெளிவாக ஏற்படாத்தினால் இக்குறைபாடு ஏனைய துறைகளிலே புலப்படுவதுபோல நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சிக் குறைவிலும், தன்னை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தியது (பக். 64) என்பதை விளக்க வருகையிலேயே கைலாசபதி மேற்காட்டிய அறிவாளிகளை உதாரணம் காட்டுகின்றார்.

ஐரோப்பாவில் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்புத் தோன்றத் தொடர்பு போது அதற்குப் பக்கபலமான புதிய தத்துவ சித்தாந்தங்களும் தோன்றத் தொடர்களின் அவை நிலமானிய சமூக நம்பிக்கைகளையும் மதிப்புக்களையும் வேறுத்தன. முற்றிலும் புரட்சிகரமான நவீன கருத்துக்களையும் கண்ணேட்டங்களையும் முன்வைத்தன. ஆனால் இந்தியாவில் அவ்வாறு நிகழ வில்லை. இந்தியா முற்றிலும் கைத்தொழில் வளர்ச்சியடைந்த ஒரு முதலாளித்துவ நாடாக மலராத காரணத்தினால், அது இன்னும் கூட ஒரு அரை நிலப்

பிரபுத்துவ அரைக் காலனித்துவ நாடாக இருப்பதனால் அங்கு நிலமானிய சிந்தனைகள் முற்றி வூம் வேறுந்து போகவில்லை: ஆகவேதான் ‘இலக்கியம் உட்படச் சகல சிந்தனைத் துறைகளிலும் இந்திய பூர்ஷவாக்கள் இன்றுவரை கீதை, குறள் முதலிய நூல்களை வாழ்க்கைச் சாதனங்களாகக் கொள்கின்றனர்’ இத் தத்துவக் குறைபாடு நமது நாவலாசிரியர்களையும் பாதித்தது, ‘இத்தகைய குறைபாட்டை நாம் இலகுவில் புறக்கணித்து விடமுடியாது- ஏனைனில் நமது நன்மையையும் வளர்ச்சி யையும் தன்மையையும் இது பெருமளவு பாதித்துள்ளது. ராஜாமையானில் இருந்து கா. நா. கூப்பிரமணியம் வரை புத்துலகப் பிரச்சினை கண்கு வேதாந்த விளக்கமும் தீர்வும் கூறுகின்றனர் - எனில் அதன் மூலகாரணம் இக்குறைபாடே, என்பது கைலாசபதியின் கருத்து. (பா. 38)

இப்பின்னணியிலேயே மேற்காட்டிய ஐரோப்பி அதிகாரிகள் பிரஸ்தாபிக்கப் படுவதை, நோக்க வேண்டும். டெகார்டே, ஸாக் ஆகியோரை இயான்வாற் என்பவரின் மேற்கொளில் இருந்தே கைலாசபதி பிரஸ்தாபிக்கின்றார். அப்பகுதியைக் கீழே தருகின்றேன். ‘ஆங்கில நாவளின் தோற்றத்தை ஆராய்ந்த பேராசிரியர் இயான்வாற் உன்னித்தற்குரிய கருத்தொன்றைக் கூறியுள்ளார். பதினேழாம் நூற்றுண்டு மெய்யியல் துறையில் யதார்த்த வாதத்தைக் கட்டி எழுப்பிய டெக்கார்டே, ஸாக் போன்றேர் கடைப்பிடித்த ஆய்வு முறைகளுக்கும் நாவளிலக்கிய முதன் முயற்சியாளர் கையாண்ட கதைக்கறும் உத்திகளுக்கும் இசைவுப் பொருத்தம்

இருக்கின்றதென்பது அவர்வாதம். மெய்யியல் யதார்த்த வாதம் பொதுவாக மூன்று பன்புகளைக் கொண்டது. விமர்சன நோக்கு, மரபெதிர்ப்பு, புதுமை நாட்டம் ஆகியன அவை. டெக்கார்ட்டின் சிறப்பியல்பு அவர் கடைப்பிடித்த ஆய்வு முறையிலேயே தங்கியுள்ளது. எதையும் நம்பிக்கையாகக் கொள்ளாது, தனது சொந்த முயற்சியால் தனிப்பட்ட முறையில் மரபு, ஆன்றேர் வாக்கு ஆகியவற்றின் துணையை நாடாது மெய்ப்பொருளைக் கண்டறிதல் வேண்டும் என்பதே அவரின் முடிந்த முடிபு’. இதுவே ஆரம்பகால நாவலாசிரியர்களின் மதமாயும் இருந்தது. (பக். 34-35)

‘மேனாட்டு நாவலாசிரியர்களுக்கு அனுகூலமாக இருந்த மெய்யியல் யதார்த்தவாதம் போன்ற அறிவு சார்ந்த துணைக்காரணங்கள் எமது மத்திய தரவர்க்கத்துக்கு இருக்கவில்லை. அது அவ்வர்க்கத்தின் தத்துவ வரட்சியையே வெளிக்காட்டுகின்றது’ (பக். 36 - 37) கைலாசபதியின் மேற்காட்டிய கூற்றுக்களில் டெகார்ட்டே, ஸாக் ஆகியோரின் சித்தாந்தங்களை அவர்களுக்கொண்டார் என்பதற்கு ஏதும் ஆதாரங்கள் உண்டா? ஒரு மாக்கிய வாதிக்கே உரிய நேரமையான புறநிலைக் கண்ணேட்டத்தில் ஒரு வரலாற்று நிகழ்வுண்மையையே கைலாசபதி கட்டிக் காட்டுகின்றார் என்பது சாமிநாதனுக்குப் புரியவே இல்லையா?

தமது தத்துவ வறுமை காரணமாக நமது ஆரம்பகால நாவலாசிரியர்கள் புதுமையான சிந்தனைகளை எல்லாம் எவ்வாறு நிராகரித்தார்கள் என்பதற்கு வேதநாயகம் பின்னொயிடமிருந்து

உதாரணம் காட்டும்போது மில், டார்வின், காம்டி முதலியோ ரைப்பற்றி கைலாசபதி பிரஸ் தாபிக்கிள்ளூர். தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் இன் று கூட பெருமளவுக்கு நிலைபெற்றிருக்கும் இப்போக்கைத் தெளிவாகக் காட்டுவதன் பொருட்டு வேதநாயகம்பிள்ளையின் பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தில் வரும் ஒரு பாத்திரத்தின் பின்வரும் கூற்றை அவர் காட்டுகின்றார். ‘இங்கிலில் சன்மார்க்கமான புத்தகங்கள் எத்தனையோ இருந்தாலும் அவைகளை அன்றையன் வாங்குகின்றதும் இல்லை. படிக்கிறதும் இல்லை. வெக்கி எல், ஸ்பென், பெயின், டார்வின், காம்டிஸ் மில், ஹெர்பட் ஸ்பென்சர், ஹக்ஸலி, ஹியம், காலின்ஸ், டின்டால், வால்டோர் முதலான வேதவிரோதிகளுடைய கிரந்தங்களை அவன் படித்ததினால் தெய்வம் இல்லை, வேதம் இல்லை. பாப முன்னியங்கள் இல்லை. நரகம் மோட்சம் இல்லை. உலக ககமே சுகம் என்கின்ற சித்தாந்தம் உள்ள வனுனுன்’ ‘ஜைத்துக்கு இடமின்றி மேற்கூறப்படும் எழுத்தாளரும் சிந்தனையாளரும் வேதநாயகம்பிள்ளையால் வெறுக்கப்படுவார்கள். தமிழிலே முதன் நாவலை எழுதி புதுயுத்தின் விடிவெள்ளியாக விளங்கும் ஒருவர், ஜேரோப்பாவில் மூடநம் பிக்கைக்கைக் காடி அறிவு கொழுத்திய அரும் பெரும் சிந்தனையாளரைக் கூடக் குத்தகையாக வேதவிரோதிகள் என்று ஒதுக்கித் தள்ளுவது விகித்திரம் தான். வேதநாயகம்பிள்ளைக்குத்தோலிக்கர் என்று என்னும் பொறுது இம் மன வெம்மையும் சுகிப்புத் தன்மை இன்மையும் ஒருவாறு புரிந்து கொள்ளக் கூடக்கே, எவ்வாரூயினும் மில்,

டார்வின், கம்டி முதலியவர்களை நிராகரிப்பது முன்னேற்றத்தையே நிராகரிப்பதற்குச் சமானம். எமது நாவல் முதன் முயற்சியாளரால் வகுக்கப்பட்ட இத்தகைய கோட்டாடுகளும் நோக்கும் இன்றுவரை நாவலாசியரை வெவ்வேறு விதத்திற்பாதித்து நாவலின் பூரணவாரர்சியைத் தாமதிக்கச் செய்து விட்டன’ என்பது கைலாசபதி யின் கருத்து. (பக. 56)

மில், டார்வின், கம்டி முதலியவர்களைப் பற்றிக் கைலாசபதி பிரஸ் தாபிக்கும் சந்தர்ப்பம் இதுவே. இவர்களை நிராகரிப்பது முன்னேற்றத்தையே நிராகரிப்பதற்குச் சமானம் என்ற கைலாசபதியின் கருத்து இப்பின்னணியில் மிகுந்த பொருள் உடையது. 17-ம், 19-ம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த இவ்வறிஞர்கள் உண்மையில் வரலாற்றில் முற்போக்கான பாத்திரத்தை வகித்துள்ளனர் என்பதில் ஐய மில்லை. அழிந்துபோகும் நிலமானிய சமூகச் சிந்தனைகளைக் கட்டிக்காக்க முனைவது புதிய சமூக அமைப்புக்கு ஏற்ப புதியத்துவு சித்தாந்தங்களை இவர்கள் உருவாக்க முனைந்தவார்கள் என்ற வகையில் இவர்கள் முற்போக்காளர்களே. வேதநாயகம்பிள்ளை இவர்களை நிராகரித்ததின் மூலம் உண்மையில் முன்னேற்றத்தையே நிராகரித்தார். ஆனால் டெக்காட்டே, லாக். மில், காம்டி முதலியோரை மாக்கியிம் நிராகரித்துவிட்டது என்பதை சாமிநாதன் சொல்வித்தான் அறிய வேண்டும் என்பதில்லை. சாமிநாதனைப்போல் ‘அறிவுச் சோகை’ யினால் ஆத்திராப்படாது மாக்கியிக் கண்ணேட்டத்தில் புறநிலையாக நோக்குபவர்கள் இவர்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை

இரு போதும் மறுத்துவரப்ப
தில்லை.

ஆனால் சாமிநாதன் டார் வினையும் இவர்களுடன் சேர்த்து விடுவது இன்னும் வேடிக்கையாக உள்ளது. டார்வின் ஏற்றுக் கொள்வது மாக்ஸியத்தை நிராகரிப்பதற்குச் சமானம் என்று சாமிநாதன் சொல்வதன் மூலம் தனக்கு டார்வினையும் மாக்ஸையும் பற்றி எதுவுமே தெரியாது என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை நிருபிக்கிறார். உன்மையில் டார்வின் நிராகரிப்ப துதான் மாக்ஸியத்தை நிராகரிப்பதற்குச் சமானம். டார்வினும் மாக்ஸ்கள், எங்கல்கூம் அதிகம் கவரப்பட்டார்கள். 1859-ம் ஆண்டு முடிவில் வெளிவந்த டார்வினின் உயிரினங்களின் தோற்றும் என்ற நூல் மாக்ஸ், எங்கல்ஸ் ஆகியோரின் ஆராய்ச்சிக்குக் கூடுதலான தூண்டுதல் அளித்தது. டார்வினின் நூலை அது வெளிவந்த உடனேயே எங்கல்ஸ் படித்தார். 1860-ன் பிற்பகுதியில் அதைப் படித்த மார்க்ஸ், டார்வின் மகத்தான கண்டுபிடிப்பின் மாக்ஸியத்துக்கான முக்கியத்தியத்துவத்தைக் குறித்து ஓர் இலக்கண பூர்வ

மான் சுருக்கவரை செய்தார்; 'நமது கருத்தோட்டத்துக்கு இயற்கை வரலாறு ரீதியான அடிப்படையை அளிப்பது இந்நாலே' என்று 1870-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 19-ல் அவர் எங்கல்கூம் எழுதினார். (பார்க்க: இயற்கையின் இயக்கவியல் மாஸ் கோ-1969, பக. 10) ஆக— சாமிநாதன் கூறுகிறபடி பார்த்தால் டார்வின் ஏற்றுக் கொள்வதென்பது மாக்ஸியத்தை நிராகரிப்பதாகும் என்ற உண்மை சாமிநாதனுக்குத் தெரிந்த அளவுக்கு காலமாக்கச்கே தெரியாது போய்விட்டது போலும். பாவும் சாமிநாதன்! தான் அறியாத விசயங்களில் எல்லாம் தலையிட்டு உள்ளுக்கொட்டுவதே அவரின் முழுநேர வேலையாகி விட்டது போலும். அவரது எழுத்துக்களில்தான் எவ்வளவு புரட்டல் கரும், ஏமாற்றுக்கனம்! ஒரு நேரமையான முட்டாளை விட்டு ஒரு நேரமையீனான அறிவாளி அருவருக்கத் தக்கவன் என்பது சரியாயின் சாமிநாதன் ஒரு அருவருக்கத் தக்க விமர்சகன் என்று கூறுவதில் என்ன பிழை?

(வளரும்)

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுசூச சந்தா	10-00
தனிப்பிரதி	-75
இந்தியா, மலேசியா	12-00

(தபாற் செலவு உட்பட)

ஷோல்கோவின் 70-வது பிறந்த நாள் ஞாபகார்த்தமாக

எழுத்துலக மேதை ஷோல்கோவ்

எல். யாசிமெங்கோ

ஷோல்கோவின் இலக்கிய வரலாறு, மிக அசாதாரமானது. 1923-இல் 18 வயதில், அவரது முதல் சிறுக்கைகள் பிரசரமாயின. 1926-இல் அவரது சிறுக்கைத் தொகுப்பு வெளிவந்தது. வாசகர்களையும் விமர்சகர்களையும் இந்தத் தொகுப்பு கவர்ந்தது. மனே தத்துவம், மனிதாபிமானம், மனங்கவரும் நடை ஆகியவற்றால் இக்கைத் தொகையைத் தீருக்கைத் தொகுப்பு கையத்தில் சிறப்பிடம் பெற்று உள்ளன; அன்னிய இரத்தம் போன்ற கைதகனை நாம் எனிடல் மறக்க இயலாது.

'டான் நதி அமைதியாக ஒடுகிறது' என்ற நாவலை, 1925-இல் ஷோல்கோவ் எழுத்துத் தொடங்கினார். நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அந்த நாவலின் மூன்றாம் பாகத்தை வெளியிட்டார். 1932-இல் அது முழுநாலாக வெளிவந்தது. அதே ஆண்டில் 'கன்னி நிலம்' என்னும் அவரது நாவலின் முதற்பாகம் வெளிவந்தது.

இந்நால்களின் வெற்றியால் ஷோல்கோவுக்கு மிகுந்த உற்சாகமும், ஊக்கமும் ஏற்பட-

தன். ஒரு நாடகத்தையும், வேட்டைக் கதைகளையும் ஓரேசமயத்தில் அவர் எழுத்துத் தொடங்கினார். வீவான்ஸ்கி கிராமத்திலுள்ள தாது வீட்டுக்குச் சிறுவர் குழுக்களை அழைத்தார்; அவர்களுக்காக இனியபாடல்களை இயற்றினார்.

அதன்பிறகு, அவர் மீது முதன் முதலாகத் தாக்குதல் கள் (சொல்லம்புகள்) தொடுக்கப்பட்டன. காலை கிராமத்தில் வாழும் ஒர் இளைஞன்—'டான் நதி அமைதியாக ஒடுகிறது' போன்ற அற்புத நாவலைப் படைக்க முடியும் என்பதை ஃபிலிஸ்டென் கள் (கல்வி கற்றுக்கூலர்கள்) நம்ப மறுத்தனர். நாடோடியாகத் திரிந்த மாக்சிம் கார்க்கி, மாபெரும் எழுத்தாளராக மலர்ந்ததை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள்! ஷோல்கோவ் மாஸ்கோவில் மூன்றாண்டுகள் வாழ்ந்த பொழுது, 'இளங் காவலர்கள்' என்ற இளம் எழுத்தாளர் குழுவில் உறுப்பினராக இருந்தார் என்று பலருக்குத் தெரியாது. ஆனால் மிக முக்கியமான விஷயம், அவர் ரஷ்ய இலக்கியத்தையும்,

உலக இலக்கியத்தையும் தாமா கவே கற்றார் என்பதாகும்.

1920. 1930-ஆம் ஆண்டு களில் சோவியத் விமர்சகர்களிடையே ஷோல்கோவின் எழுத்துக்கள் குறித்து கடுமையான வாதப் பிரதிவாதங்கள் நிகழ்ந்தன. சோவியத் - எதிர்ப்புப் பிரசாரத்திற்கு ஷோல்கோவின் நூல்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு மேலே நாடுகளில் சிலர் முயன்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, 'கன்னி நிலம்' என்ற நாவலது பிரெஞ்சு மொழி பெயர்ப்பின் முதற் பதிப்புக்கள். 'விவசாயிப் பெண்ணின் கலகம்' என்ற காட்சியுடன் முடிவிட்டது. 'சோவியத் யூனியனில் கூட்டுப் பண்ணை முறைக்கு எதிராக விவசாயிகள் கலகம் செய்கிறார்கள்' என்று சோவியத் - எதிர்ப்பாளர்கள் கும்மாளம் போட இதுவாய்ப்பு அளித்தது.

'கன்னி நிலம்' நாவலை ஸ்டாபன் ஹாரிஸ் என்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்; அதை 'புட்னம்' பதிப்பகத்தார் வெளியிட்டார்; ஆனால் அதில் நூறு பக்கங்களை விட்டு விட்டன! சில அத்தியாயங்கள் முழுமையாக நீக்கப் பட்டன! எடுத்துக்காட்டாக, காலக்குகள் வெளியெடும் போல்வெளிக்குகளையும் ஆதரிக்கத் தொடங்கும் அத்தியாயமும், அக்டோபர் புரட்சிக்கு எதிரான சதியில் ஈடுபட்ட ஜாரின் கையாட்கள் படுதோல்வி காணும் அத்தியாயமும், டான் பிரதேசத்திலிருந்து ஆங்கில, பிரெஞ்சு, ஜூர் மன் தூதரங்களின் குழ்ச்சிகளை விவரிக்கும் அத்தியாயமும், இன்னும் பல அத்தியாயங்களும், ஆங்கிலப் பதிப்பில் காணப்படவில்லை. அண்மைக் காலம்வரை இந்தப் பதிப்புத்தான் மீண்டும் மீண்டும் வெளியிடப்பட்டது.

'டான் நதி அமைதியாக ஒடுக்கிறது' என்ற நாவலுக்குக் களங்கம் கற்பிக்க முயன்றே தோல்வியடைந்தனர். எனவே ஆஸிரியர் மீது அவதாரு பொழுதும் படலம் ஆரம்பமாயிற்று:

1920-ஆம் ஆண்டுகளின் இறுதியில் ஒரு வதந்தி சிலப்பி விடப்பட்டது: அதாவது, மேற்கண்ட நாவலை எழுதியவர் 'வெண்காவலர்' (எதிர்ப்புரட்சியாளர்) படையைச் சார்ந்த ஓர் அதிகாரி என்றும், அவர் டான் பிரதேசத்தில் இறந்தார் என்றும், அந்த வதந்தி கூறியது. அதன் பின்னர் எல். கோலு ஷேவ் என்னும் பத்திரிகையாளருடன் கூட்டுச் சேர்ந்து இந்த நாவல் எழுதப்பட்டது என்று ஷோல்கோவின் எதிரிகள் பிரசாரம் செய்தனர்;

இவையெல்லாம் ஷோல்கோவின் உள்ளத்தை எவ்வளவு புண்படுத்தியிருக்கும் என்பதை நாம் உணரலாம். மாஸ் கோவில் இருந்த பொழுது அலெக்சாந்தர் செராபிமோவிச் கக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர் கூறுகிறார்: 'என் சக எழுத்தாளர்கள் தொடர்ச்சியாக மூன்றும் தட்டவை எண்ணைத் தாக்குகிறார்கள்; இத்தகைய பகையைத் தீ அவர்கள் உள்ளத்தில் மூன்வதற்கு நான் என்ன செய்து விட்டேன்?'

1930-ஆம் ஆண்டு களின் போது சில கடினமான சோதனைகளை ஷோல்கோவ் தாங்க வேண்டியிருந்தது. நியாயமற்ற பழி வாங்குதல்களையும், சட்ட நெறிகள் மீறப்படுவதையும், அவர் எதிர்த்தார். அவரது கடிதத்தின் பயனாக, டான் பிரதேசத்திற்கு கூடுதலான உணவுப் பொருட்களை வழங்க ஸ்டாவின் ஏற்பாடு செய்தார்.

11-வது ஆண்டு மலர்

தயாராகின்றது

- ★ கட்டுரை
- ★ கதை
- ★ கவிதைகள்

அனுப்ப வேண்டியவர்கள் இப் போதே எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஆர்வமுள்ள நன்பங்கள் மலருக்கு வேண்டிய விளம்பரங்களைச் சேகரித்து உதவினால் ஆக்கழிர்வமான உதவியாக அது அமையும்.

ஷோலகோவிடம் தமது இன்பங்களையும் துன்பங்களையும் மக்கள் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். ‘டான் நதி அமைதியாக ஒடுகிறது’ என்ற நாவலின் இறுதிப்பகுதியை, கடிஞ்சமான குழ்நிலை மில் அவர் எழுதி முடித்தார்.

ஷோலகோவின் படைப்புக்களைப் படிப்பவர்களுக்கு, 1940ல் வெளிவந்த அவரது நான்காவது நூல் மிகச் சிறந்தது என்பது வீளங்கும். அனுபவமுதிர்ச்சி வாய்ந்த ஒரு கண்ணானே, மனித இசயங்களை ஒரு சிறந்த புத்தகமாகக் காணும் படைப்பாளியை, வாழ்க்கையின் எண்ணற்ற காட்சிகளைச் சொற்களிலே சித்திரிக்கும் ஒவியணை, இந்நாலில் நாம் காண்கிறோம்.

‘டான் நதி அமைதியாக ஒடுகிறது’ என்ற நாவலின் கடைசிப் பாகத்தை போலவே ‘கண்ணி நில’ ததின் இரண்டாம் பாகம், ‘ஒரு மனிதனின் விதி’ என்ற குறுநாவல் ஆகியவையும் வாசகர்களின் உள்ளத்தில் மிக ஆழமாகப் பதிந்து விடுகின்றன.

இவற்றில் சில பக்கங்களைப் படித்தவுடனேயே, ஷோலகோவின் மீது வாசகர்களுக்குப் பேரண்டும் பெருமதிப்பும் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. ஷோலகோவின் பாத்திரங்கள் அவரது ஆர்வமையை வெளிப்படுத்தும் கவிதை வடிவங்களாகத் திகழுகின்றன.

ஷோலகோவின் கதாநாயகன், வரலாற்றின் மீதான தனது கண்ணேட்த்தையும், இயற்கைக்கும் தனக்கும் உள்ள தொடர்புகளையும், தனது பண்புகள் மூலமாக விளக்குகிறான்; அத்துடன் நில்லாது, சமுதாயத்துடன் தான் கொண்டு உறவுகள் மூலமாகவும் அவற்றை வெளிப்படுத்துகிறான். ஷோலகோவின் இதிகாசங்களில், வற்றூத ஜீவநியான் வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பாகவே மனிதனும் இயற்கையும் சித்திரிக்கப்படுகின்றனர்.

வருகிற மேமாதச் 24-ஆம் தேதியன்று ஷோலகோவுக்கு எழுபது வயது நிறைகிறது. என்னும், அவர் எழுதி கொண்டேதான் இருக்கிறார். அதிகாலை ரண்ணிக்கு விழுஷன்ஸிபிலுள்ள அவரது வீட்டுக் கட்காரர்த்தில் அலாரம் அடிக்கிறது; சற்று நேரத்திற்குப் பிறகு, இரண்டாவது மாடியில் ஒரு லேசான இருமல் கேட்கிறது; தோட்டத்தைப் பார்த்திருக்கும் ஐஞ்சல் அருகேயுள்ள மேஜையை நோக்கிச் செல்கிறார் ஷோலகோவ். ‘அவர்கள் தாயகத்திற்காப் போராடினார்கள்’ என்ற நாவலின் கையெழுத்துப் பிரதி மேஜையின் மீது விரிந்து கிடக்கிறது. இரண்டாம் உலகப் போரைப் பற்றிய இந்த நாவலைத் தொடர்ந்து எழுத ஆரம்பிக்கிறார், ஷோலகோவ்..... *

கதியால்

வேலி

நாகேஸ். கதிர்காமதாஸ்

என் மனவிக்கு இந்தக் கெட்டகுணம் எப்பொழுது தொடக்கம் ஏற்பட்டதோ தெரி யாது. ஆனால் அது மிக ஆழ மானது என்பது மட்டும் புரிந்தது. எனவே அதைப்பற்றி அடிக்கடி பிரஸ்தாபித்தால் குடும்பத்தில் சூழப்பம் ஏற்படுமே என்ற என்னத்தில் நானுக்கிரு முடிவுக்கு வந்தேன். அதாவது பெரிய கெட்டித்தனமான முடிவு, அல்லது தாஞ்சு தெளிவு ஏற்பட்டும் என்ற சித்தாந்தமே புது மனவியிடம் திங்க புரட்சி செய்து மனத்தைக் கலக்கவும் மனம் இடந்தரவில்லை.

அது என்ன கெட்ட குணம் என்றால் இந்த மாபெரும் கொழும்பு மாநசருக்கு நாங்கள் குடும்பம் நடத்த வந்து ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாகியும் என் மனைவி அடுத்துதூத்த வீடுகளுக்கும் சிங்களக் குடும்பங்களுடன் எதுவிதக் கொண்டாட்டமோ பேச்சு வார்த்தையோ ஒரு முகமன் சிரிப்போ கூட வத்துக் கொண்டதில்லை. விரும்பவுமில்லை. அவர்கள் சிரித்தாலும் இவள் கானாதமாதிரிப் போய்விடுவாள். அவர்களுடன் கொண்டாடுவது ஏதோ வீரும்

பத்தகாத செய்கை போலக் கருதினான். என்னேடு அவர்கள் எவ்வளவோ நெருங்கிப் பழகி னாலும் வீட்டுக்குள்ளே வரமாட்டார்கள். என்னேடும் அவர்கள் கதைப்பது அவருக்குப் பிடிக்காது. இந்த வெறுப்புக்கு எதிர் மாருக, தமிழ் நண்பர்கள் வந்தால் போதும்; விழுந்து விழுந்து உபசரிப்பாள். தன் உற்றுரையும் சுற்றுரைப் பற்றியும் பெருமையாகப் பீசுவாள்.

ஒருநாள் நான் சொன்னேன்:

‘மீனை, மற்றவை எங்கடை ஆக்களெண்டால் கொழும்பு கண்டியென்று வந்திருந்தால் நாலு மாசத்திலை சிங்களம் தலை சீழாய் பேசப் பழகிவிடுவினாம். நீ என்னடாவெண்டால் அதுகளை வீட்டுக்குள்ளோயும் வரவிடுகிற யில்லை.’

‘ஓகோ, இப்ப சிங்களம் படிச்சு நானெண்ண உத்தியோகம் பார்க்கசொல்லிறியனோ?’

அவனுடைய இந்த அதிபுத்திசாவித்தனமான கேள்விக்கு, ‘இல்லை சிங்களம் படிக்கிறது உத்தியோகம் பார்க்கிறதற்கு மட்டுமில்லை. எத்தனையோ

வித்துக்கு நல்லது என்று வீள்கப்படுத்தியும் கேட்பதாயில்லை.

மற்ற எந்த விசயத்திலும் நான் அவளைத் திருத்தும்படி யும் அவள் இல்லை. என் சுகோ தரார்களை வரவேற்பதிலோ என் பெற்றோருக்கு இணைந்து நடப்பதிலோ அவள் குறை வைப்பதில்லை. போன் இடங்களில் என் ணை எதிர்பார்ப்பதிலும் பார்க்க அவளையே எதிர்பார்த்தார்கள்; வரவேற்றர்கள். அக்காவின் குழந்தைகள் அவளையே கந்தினர்கள். அவனுடைய இந்த சேர்ந்துபோகும் குணத்தால் உறவினர்கள் முன்னிலையில் பெருமையோடு இருக்க முடிகிறது. அப்பாவி என்று கூறுமளவுக்கு முலைக்குன்றும் இருக்க மாட்டான். என் அம்மாவுக்கு என்ன தேவையானாலும் ‘மீனு மீனு’ தான்.

கொழும்பில் தலையெடுத்துள்ள பிரச்சினையை பெரிய மகத்தான பிரச்சினையாக இருந்தது. நானே அவனுக்கு முன்னால் இதைப் பெரிய பிரச்சினைக்குரிய விசயமாக்குவதில்லை. இதைப்பற்றியே சுதா பேசினால் அவள் ஊருக்குப்போய் வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் தன்னுடைய மகத்தான கண்டுபிடிப்பை அதாவது சிங்களவர்கள் சரியில்லை என்பதை விளக்க ஆரம்பித்து விடுவானோ என்று நான் பயந்தேன். பெண்களின் வாய்க்குப் பூட்டுப் போடுவது முடியுமா!

அதாவது சிலர் சிலரென்ன பலர் காணுத கேட்காத விசயங்களைக் கூடக் கண்ணால் கண்டமாதிரி மூன்று மனிதரின்கைத்தக்கு காதும் முக்கும் வைத்து சோடிப்பது மாதிரி அவனும் இவர்களுடன் பேசிப்

பழகாமலே தன்னுடைய கய ஆராய்ச்சிகளைக் கொட்டி அளப்பான். இது பலருடைய மனதை பாழாக்கி தப்பிப்பிராயங்களை உண்டாக்கும்.

இந்தமாதிரி அவள் ஏதாவது தனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லி, ‘பாருங்கோவன் அவர் என்னைப்போய் அவையனோடை கொண்டாடட்டு மாம்’ என்றாலே போதும். இந்தக் கதை அடுத்த நாளைக்கு முன்னிட்டில், ‘கேட்டியளோ கொழும்பிலை மீனு வீட்டிலை பக்கத்து வீட்டு சிங்களவர்கள் சாமான்களை களவுடுத்துப் போட்டுதுகளாம்’ என்றும், பின்னிட்டிலை, ‘அவையள் எந்த நேரம் பார்த்தாலும் தெருவிலை நிற்பினமாம்’ என்றும், பக்கத்து வீட்டிலை, ‘பாத்தியளோ கொழும்பிலை மீனவுக்கும் பக்கத்து வீட்டுச் சிங்களவருக்கும் ஏதோ சண்டையாம்’ என்றும் பிரசுவிக்கும். இத்தனைக்கும் இங்கே அடுத்துத் த வீடுகளில் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதே மீனவுக்குத் தெரியாமல் இருக்கும்!

இந்த வழியில் நான் எண்ணுடைய அருமந்த முளையை குழப்பி எடுத்த முடிவு எண்ண வென்றால் அவனுடைய மனமாற்றத்திற்கு அஸ்திவாரம் நான் அயலவர்களோடு நன்றாக பழகவேண்டியது என்பதே. இதற்கும் அவள் ஒருநாள் கேட்டான், ‘என்ன எப்ப பார்த்தாலும் போய்ப் போய் இருந்து கடைக்கிறியள் இனிமேல் அங்கேயே சாப்பிடவும் ஆரம்பித்து விடுவீர்கள் போலை’ என்று.

‘நீயாழ்ப்பாணத்திலை இருக்கத்தான் சரி. உண்ணோ கொழும் புக்கு கூட்டியந்ததே பெரிய பிசுகு’,

முளைக்கிருக்கும் பொறுமை மனத்திற்கும் நாக்குக்கும் ஏது? ஆடத்து விழ ஆயத்தமாக இருக்கிறது மனது. அதை வெளியில் பிடித்துத் தள்ளவே காத்திருக்கிறது நாக்கு.

இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பின் என்கண்டையே ஏற்படவில்லை.

இப்படியாகப் போய்க் கொண்டிருந்த வாழ்வில், கிடைத்த வீவு நாட்களில் சில நாட்களை யாழ்ப்பாணத்தில் கழிக்க நான் திட்டமிட்டேன். ஆனால் எதிர்பாராத ஒருகுண்டை அவன் தூக்கிப் போட்டாள். அதாவது மீனு கர்ப்பம். ஆக மூன்று மாதம் எனக்கோ இது மிகவும் ஆச்சரியமாகவும் வெட்கமாகவும் கூட இருந்து. மீனு சொன்னான் ஆஸ்பததிரியில் காட்டி பிரயாணம் நல்லதா என்று கேட்டுப்பார்த்து போகலாம் என்று. மற்றவர்களிடம் கேட்ட அனுபவம் கூட இல்லாததால் நான் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் நாய்க்கு வேலையில்லை நடக்க நேரமுமில்லை என்றமாதிரி ஓடி ஓடி மீனுவையே ஆயிரம் கேள்விகள் கேட்டேன்.

டொக்டர் சொல்விவிட்டார் இன்னும் மூன்று மாசத் துக்கு பிரயாணம் கூடாதாம். என்ன செய்வது உன் அம்மாவை உதவிக்குக் கூப்பிடலாமா என்று கேட்டேன். அவனுடைய அம்மாவோ சரியானகிழவி. ‘அம்மாவந்தால் சோக்காய் இருக்கும்’ என்று சொல்லி சிரி சிரி என்று சிரித்தான். நான் ஏதாவது கேட்டால் விழுந்து விழுந்து சிரிப்பதுதான் அவனுக்கு வேலை.

‘எடு அப்பா நல்லகாலம் நீங்களே பின்னோ பெறுகிறதாயிருந்தால் இப்பவே ஆஸ்பததிரியில் போய் குந்திலிவீயளாக

கும்’ என்று பகிடிவிடுகிறேன்; நான் எண்ணத்தைச் செய்ய!

ஆக மூன்று மாதம்தானே: நானே சமாளிக்கிறேன் நீங்கள் கவணப்பட வேண்டாம் என்று அவன் கூறிய வைரியத்தில் நான் நிம்மதியடைந்தேன்.

இன்று காலையில் நான் வேலைக்குப் போக வெளிக்கிட்ட போது சொன்னேன்: ‘எனக்கு வயிற்றில் ஒரு மாதிரி இருக்கு. எண்டாலும் பரவாயில்லை. பின் ஞேரமாய் நேரத்தோடை வந்தியள் எண்டால் ஆஸ்பததிரிக்குப் போகலாம்’ என்று நானும் சரி என்று சென்றேன்.

மத்தியானம் ஒருமணி இருக்கும். என்னை யாரோ ரெவிபோனில் அழைப்பாதாக சொன்னார்கள். நானும் நீர்ச்சிந்தையாகப் போய் ரெவிபோனை எடுத்துக் காதில் வைத்தேன். காதில் விழுந்த சேதியோ பெரிய அதிர்ச்சியாக இருந்தது. என்ன செய்வது. எதை முதலில் செய்வது என்பதே எண்க்குப் புரியவில்லை. என் எதிர் வீட்டு நன்பர் பியதாஸதான் பேசினார்: ‘மீனுவை ஆஸ்பததிரியில் சேர்த்திருக்கு. திஹர் சுக்கியீனம். பயப்பிட வேண்டாம். ஆனாலும் உடன் வீட்டுக்கு வரவும்’ இது தான் சுருக்கம். எண்க்கு நெஞ்செல்லாம் வலித்தது. மீனு தனியாக இருந்திருப்பாள். என்ன நடந்தது? பிதாஸவுக்கு எப்படித் தெரியும்! என்ன செய்தேன் வீவு எப்படிக் கிடைத்தது, எப்படி வீட்டுக்கு வந்தேன் என்பதே எண்க்குத் தெரியாது. என் வீடு திறந்தபடியே இருந்தது. உள்ளும் வெளியேயும் பலர் இருந்தார்கள். எல்லோரும் என்ன நன்பர் கள். பியதாஸவின் மனைவி ஓடி வந்தாள். ‘எதற்கும் பயப்பட வேண்டாம், மீனுவுக்கு

ஒன்றுமில்லை. முன்று மாசத்தில் நடந்ததுதானே ஆனபடியால் கவலைக்கிடமில்லை. இப்படித் தான் அவர் வந்து சொல்லி விட்டுப் போனார் என்று சிங்க ஸத்தில் சொன்னான். சோமா வும் தன் தாயாராகும் மீனாவோடு கூடப் போயிருப்பதாகவும் சொன்னான்.

அடுத்த கணம் நான் ராக் சிக்குள் இருந்தேன். எனக்கு விசயம் விளங்கிய மாதிரியும் இருந்தது. விளங்காதமாதிரியும் இருந்தது. மீனாவின் எதிர்பார்ப் புகளே அழிந்தனவோ? உடன் டியாக மீனாவைப் பார்த்து ஆறுதல் சொல்ல வேண்டும்.

‘ஜயயோ வீட்டைத் திறந் தபடியே விட்டிட்டனே. அவள் தான் சுகயீனமென்று பூட்ட முடியாமல் போனான், நானும் பூட்டாமலே வந்து விட்டேனே!

‘பரவாயில்லை அவர்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள்’

‘எண்டாலும் அவையளை நம்பி விட்டுவிட்டு வந்ததற்கு மீனு திட்டத்தான் போருள்’

‘எண்ணெசெய்ய வருத்தமோ அவனுக்குத்தான். ஆனால் எனக்கோ மூலை காலுக்கையும் கால் மூலைக்கையும் மாதிரி இருக்கு’

ராக்சிக்குள்ளே நான் இப்படியாக எண்ணமிட்டேன்.

‘ஆண்டவனே என் மீனு க்கமாயிருந்தால் அது வே

போதும். அம்மா அம்மா அறிஞர் சால் உச்சி மயிரைத்தான் பிடிப்பா’

ஆஸ்பத்திரிக்கு சிக்கிரமே போய்ச் சேர்ந்தேன். உள்ளே போனதும் மறுபடியும் பரபரப்பு பியதால் தனக்குத் தெரிந்தவர் களைப் பிடித்து விசாரித்து வைத் தலை எல்லாம் எனக்கு ஆறுத் லாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந் தார். சோமாவும் தாயாரும் ஒரு குட்கேக்குக்காவல் இருந்தார்கள். அது நிச்சயமாக எங்களுடைய குட்கேல்தான்.

‘மீனு!'

‘எப்ப வந்தனீங்கள்?’

‘இப்ப..... இல்லையில்லை அப்பவே வந்திட்டன். என்ன மீனு செய்யது?’

‘ஒண்டுமில்லை. இவையள் எல்லாம் இருந்தபடியாலைதான். ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து சேர்ந்தன். நான்தான் யன்னலுக்குள்ளாலே கூப்பிட்டனன். சோமாவுக்கு தமிழ்கூடத் தெரியும்’

‘எனக்கும் பியதாலதான் ரெவிபோன் பண்ணினார்’

‘ம..... யாழ்ப்பாணத்திலை இருக்கிறவைதான் சொந்தம் எண்டிருந்தன். ஆனால் பாத்தி யனே? ஜீயான்ற குரலுக்கு அக்கம் பக்கத்திலை இருக்கிற வைதானே ஒடிவந்தினம். யாழ்ப் பாணத்திலை இருக்கிற அம்மா வும் அக்காவும் வருவின்யோ? இணைமதான் உதவியெண் டில்லை. மனிசருக்கு மனிசர் தான் உதவி!’

வெளினின் தந்திரம்

1897-ஆம் ஆண்டு, ஜார் ஆட்சி வெளினை நாடு கடத்தியது. அவர் சைபிரியாவில் உள்ள ஷாலென்ஸ்கி கிராமத்தில் 3 ஆண்டுகள் இருந்தார்.

தண்டனைக் காலம் முடிய இன்னும் ஒருமாதமே இருந்தது. அத்தனைத்தில் இரண்டு போலீசார்கள் வெளின் இருந்த இடத்திற்கு வந்தனர்.

'நாங்கள் இப்போது உங்கள் வீட்டைச் சோதனையிட வந்திருக்கிறோம். தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகங்கள் ஏதாவது உங்கள் வீட்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், இன்னும் முன்று ஆண்டுகள் இங்கு இருக்கவேண்டி வரும்' என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

வெளினிடமோ தடை விதிக்கப்பட்ட புத்தகங்களும், புரட்சி சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜாகளும் நிறைய இருந்தன. அவை அனைத்தும் அவருடைய புத்தக அலமாரியின் கீழ்த் தட்டில் இருந்தன.

சோதனைக்கு வந்தவர்கள், இரண்டு போலீஸ்காரர்கள், அவர்களில் உயர்மாடும், தடிமனுகவும் இருந்த ஒருவர், கதவின் அருகில் நின்றுகொண்டார். அதேத்தவர், ஞானமானவர். அவர் சோதனையைத் தொடங்கினார்.

மேஜைகள், சமையல் அறை, கட்டில், மெத்தை இப்படிவீடு முழுவதையும் சோதனையிட்டார். இறுதியாக அலமாரியிடம் வந்தார்.

'இந்த அலமாரியில் என்ன இருக்கிறது?' என்று வெளினிடம் கேட்டார், போலீஸ்காரர்.

'அவை என்னுடைய புத்தகங்கள்' என்று பதில் கூறினார்வெளின்.

போலீஸ்காரர் சிறிது நேரம் பேசாமல் நின்றார். சோதனையை எங்கு இருந்து தொடங்குவது? மேலிருந்தா அல்லது கீழிருந்தா? வெளின் மனைவி குருப்புக்காயா போலீஸ்காரரைப் பார்த்து மனதிற்குள் நினைத்துக் கொண்டார்:

'மேலிருந்து தொடங்கினால் நன்றாக இருக்கும். விரைவிலேயே களைப்படைந்து விடுவார். கீழ்வரை பார்க்க மாட்டார். ஆனால் கீழ் அலமாரியிலிருந்து அவர் சோதனை இடத் தொடங்கினால், உடனேயே தடை விதிக்கப்பட்ட புத்தகங்களைக் கண்டுபிடித்து விடுவார்' என்று குருப்புக்காயா எண்ணினார்.

இதற்குள் வெளின் ஒரு ஸ்டேஷன் கொண்டுவந்து அலமாரியின் அருகில் போட்டுவிட்டு போலீஸ்காரரிடம் கூறினார்.

'நீங்கள் குள்ளமானவர். தயவு செய்து இதன்மீது ஏறிக் கொள்ளுங்கள், அப்போதுதான் என் புத்தகங்களைச் சோதனையிட வசதியாகவிருக்கும்' என்றார்.

போலீஸ்காரர் வெளிலுக்கு நன்றி செலுத்திவிட்டு, ஸ்டூலின் மீது ஏற்றார். மேலிருந்து சோதனையைத் தொடங்கினார். ஒவ்வொரு புத்தகமாக எடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டே வந்தார். நேரம் கடந்து விட்டது. புத்தகங்களோ இன்னும் ஏராளமாகக் கிட்டத்தான். 3 மணி நேரத்தில் 4 தட்டுகளில் இருந்த புத்தகங்களைத்தான் பார்த்து முடித்தார். 5-வது தட்டு அதாவது கீழ்த் தட்டை போலீஸ்காரர் மிகவும் கவனமாகப் பார்க்கத் தொடங்கினார்.

இதற்குள் வாயிலில் நின்று கொண்டிருந்த குண்டு போலீஸ் காரர் குள்ள போலீஸ்காரரிடம் கூறினார்:

'நீ எவ்வளவு நாழியாகப் பார்க்கிறோய்? எனக்குக் களைப்பாக இருக்கிறது; பசி தாங்க முடியவில்லை. சிக்கிரமாக முடி!' என்றார்.

உடனே, குள்ள போலீஸ்காரர் பதில் கூறினார்:

'சரி, சாப்பிடப் போவோம். வினாக நாம் இவ்வளவு நேரம் கஷ்டப்பட்டோம். ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை; பயணில்லை.'

இரண்டு போலீஸ்காரர் களும் வெளினிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டு அகண்றனர். *

உள்ளமையில் நடந்தது

வள்ளுவரின் கணக்கெடுப்பு

யாழிப்பாணம் பெரியகடைப் பகுதியிலுள்ள சுந்திரத் துச் சந்தியில் மாநகர சபை வள்ளுவர் சிலையை நிறுவியுள்ளது. இரண்டு குடிகாரர்கள் அந்தச் சிலையை அணுகினார். ஒருவன் அச்சிலையைக் கூற்று பார்த்துவிட்டுக் கூறினான். 'இந்தாப்பா இதைப் பார். வள்ளுவர் என்னத்தையோ கணக்கு எடுக்கிற மாதிரி எழுதிக் கொண்டிருக்கிறாரே .... என்ன கணக்கு எழுதுகிறார் தெரியுமா?' எனக் கேட்டுக் கொண்டே விடையையும் அவனே சொன்னான். 'பக்கத்திலே உள்ள சாராயத் தவறைக்கு ஒரு நாளைக்கு எத்தனை பேர்கள் வந்து போகிறார்கள் என்டு கணக்கெடுக்கிறார்.'

அடுத்தவன் தலையை ஆட்டி அதை ஆட்சேபித்தான். அவன் கூறினான்; 'சம்மா மடத்துவனமாகப் பேசாதை. பெரிய கடையிலே கடை வைச்சிருக்கிற கள்ள மார்க்கட்டியாவாரியள் எத்தனை பேர் பக்கத்தே முற்றவெளியில் உள்ள முனியப்பர் கோழிலுக்குக் கும்பிடப் போகின்ம் எனக் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கிறார்!'

'திலிபன்'

குணதாச வியல்கேயின்
புதிய நாவல்

சித்சந்தொகின் குவனேதி பெந்தி ஹாத

எஸ். எம்.. ஜே. பைஸ்தீன்

உலகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைபற்றி பெர் வினினி மகாநாடு. அதற்கு இலங்கை உப்பட, பிலிப்பீன், தாய்வான், ஹோங்கோங், இந்தானீசியா, இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான் முதலான விருத்தியிறும் எட்டு ஆசிய நாடுகளில் சிரேஷ்ட பத்திரிகையாளர்களுக்கு அழைப்பு. குழுவில் பத்திரிகையாளர். மகாநாட்டு ஒழுங்கு மேற்கு ஜெர்மனியில் பத்திரிகைத்துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் தனிப்பட்ட பத்திரிகை உரிமையாளர். பம்பாய், கராச்சி, பிரேரங்கப்பட, பர்வின், மியூனிக், நியூரங்பேக், பொன், கொலோன், டசல் டோப், ஹெம்பேக், வண்டன், ஏதன்ஸ் ஆகியவற்றின் வெளிநாட்டுக்களம். இவை குணதாச வியல்கேடிடம் அவரது புதிய நாவலான, ‘சித்சந்தொகின் குவனேதி பெந்தி ஹாத’ வில் (மனமகிழ்வடன் வினானில் இணைந்த இதயங்கள்) தற்கால நிலவரத்தைப் பற்றிய யதார்த்த பூர்வமான புதுமைப் படிடப்பு ஒன்றை எதிர்பார்க்க வைத்தன. ஆனால் அது மற்றுமொரு காதல் நவீனமாகவே உள்ளது. இதனால் உண்டான ஏமாற்றத்

தைவிட, ஒரு சிறந்த கதைக்கான பின்னணியும், ஒரு சிறுஷ்டி கர்த்தாவின் முயற்சியும். ஆற்றலும் விணைதால் விளைந்த கழிவிரக்கமே அதிகமானது. வின்னில் விமானப் பயணம் சிங்கள நாவல்களுக்கு அரிதான புதிய துறையே. கானினும், ரசிகர்களை மயக்க ‘அமர காதலர்’ களை ‘வல் இன் சிம்லா, காஷ்மீர் கி காலி, வல் இன் டோக் யோ, ஏரவுண்ட் த வேல்ட், சிங்கப்பூர்’ எனப் படத்தயாரிப்பாளர்கள் அழைத்துச் செல்வதைப் போல, மாழுலான இதய இணைவைச் சித்திரிப்பதே ஆசிரியரின் நோக்கமாக இருந்திருக்கும்போது புதுமையை எதிர்பார்ப்பது அரும்பெரும் பாதகமாகும்.

இலங்கையின் லால் ஜி ராபானி, இந்தியாவின் சரோஜினி கூட்டுரையே இருவருமே வின்னிலினைந்த இதயங்களுக்குரியோர். ‘எனது வாழ்க்கை ஒரு சோக காவியம். நான் கவிதை எழுதுவதில் எவ்வளவு தான் பிரசித்தி படைத்தவளாக இருந்தாலும் அக்காவியத்தை புனையும் சக்தி எனக்கில்லை. என்றாலும் உங்களால் அதை எழுத முடிந்தால் அழகாக எழு

துங்கள் என்ற சரோஜினியின் கோரிக்கைக்கு அமைய, தானும் பிரபலகவிஞர் லால் டடைத்த காதற் காவியமாக — வெறுங் காவியமன்று, 300 பக்க பார் காவியமாக — இந் நாவல் உருப் பெற்றுள்ளது. இந்தியப் பிரதி நிதிகள் இருவரில் ஒருவர் சரோஜினியாக இன்றி, நாராயணப் போல இருவருமே ஆண்களாக இருந்திருப்பின், இக்காவியத் தின் தோற்றம் வியணகேக்குச் சற்று சங்கடத்தையேற்படுத்தித் தான் இருக்கும். எனினும்கூட மேர்வி, மொண்டலா எனும் பிரதிநிதிகள் இன்னும் இருவர் இருந்துதான் உள்ளனர், சரோஜினியோ, லாலோ விவாகமா காதவர்களாக இருந்திருந்தால் தானும் இது குறைந்தபடசம் சிக்கலற்ற ஒரு காதற் கதையாக அமைந்திருக்கலாம்.

நாவலின் முறையான கதைப் பகுதி 40 பக்கங்களுக்குள் அடங்கிவிடுகிறது. பம்பாய் அதற்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கிறது. முதல் 30 பக்கங்களுக்குள், பம்பாய் விமான நிலையத்தில் சரோஜினியின் கணவன் அவள்பால் மூர்க்கத்தனமாக நடந்துகொண்டதை லால் கண்ட காட்சியில் கதை குல்கொண்டது. அதைத் தொடர்ந்து விமானத்தில் அறி முகமும், பரஸ்பரம் புரிந்து கொள்ளுதலும், ஆனால், சரோஜினியீ ஜெர்மனியில் கழித்த ஒன்றறைமாத காலத்தில் ‘தான் பம்பாயில் செய்யாததை வெளி நாட்டில் செய்யமாட்டான்’ என்று திட்டவட்டமாக நிலை நாட்டிவிடுகிறுள். அவள் பம்பாய் திரும்பியபின் அவளை அவளுது கணவன் கைவிட்ட பின்பு மனம் மாறுகிறுள். எனவே இலங்கை மீணும் வழியில் லாலை பம்பாய்க்கழைக்கிறுள். அங்கு

தாழ்மஹால் ஹோட்டவில் தன்னை அர்ப்பணிக்கிறார். கடைசி 10 பக்கங்களுக்குள் இது நிகழ்கிறது. எனவே இடையிலுள்ள பகுதி ஒரு பிரயாண விவரணமாக எஞ்சி ஒதுங்குகிறது. ஆசிரியர் கதையின் உண்மையான நிலைப்பாட்டை நாடி கண்டிருப்பாரேயாயின், ஒர் இருக்கமான வடிவத்தில், வலுவள்ள (அல்லது அநேகமாக வலுவற்ற) சிறுகதையாகவோ, குறுநாவலாகவோ அமைந்திருக்கலாம்.

கதை அமைப்பில் ஆடிப் படையான மற்றுமொரு, பிரதான் கதாபாத்திரங்களின் பல வின்மாகும். லாலின் முக்கிய குணைதிசபமாக மேலே ஓங்கியிலாங்குவது; எதற்கெடுத்தாலும் அவனது அழுகை. அவனுக்குத் தாய்நாட்டையும், மனைவி மக்களையும் பிரிந்து ஒருபோதும் வெளிநாடு செல்ல இஷ்டமிருந்ததுவில்லை. எனவே அவர்களை நினைத்தழுவான்; மன்னை வலித்தால் அழுவான்; சரோஜினியீ தன்னைப் புறக்கனிப்பதாகக் கருதி அழுவான்; (சிலவேளை சரோஜினியும் சேர்ந்தோ, தனியாகவோ அழுவாள்) இப்படிக் கதை முழுதும் ஒரே அழுகை மயம். இவ்வாருன ஒரு நோஞ்சான், மாற்றான் மனைவியுடன் தொடர்புகொள்ள எவ்வித நியாயப்பாட்டையும் ஆசிரியர் காட்டவில்லை. மனைவி மக்களில் ஈடுபாடுள்ளவன். என் இன்னேரு பெண்ணை விரும்பவேண்டும்? அவ்வாருயின் அவர்களது கதி என்ன என்பதற்கு நாவலில் விடை இல்லை. சரோஜினியீ அவனிடம், தான் இலங்கை வந்து விடட்டுமோ என்று கேட்கும் போது, அதற்குச் சம்மதமளிப்பதனால், அப்படி அவள் வந்து விட்டால்....? என்ற வினாவே

நாவலை வாசித்து முடிக்கும் போது தொக்கி நிற்கிறது. சரோஜினியைப் பொறுத்தவரையிலும், பம்பாயில் தான் செய்யாததை இறுதியில் பம்பாயிலேயே செய்கின்றாதவின் அவளது குணவியல்பு தெளிவின்றியே காணப்படுகிறது. இவ்விறுதி அர்ப்பணை வரை இருவருமே அதீத லட்சிச சாமியார்கள் போல உலவுகின்றனர். சரோஜினி தீமரென இரவில் லாதீன் அறைக்குள் வருகிறார். லாவின் கட்டிலில் படுப்பதற்கு அனுமதி கேட்கிறார். இரவுசாமியார்ந்தனமாகக் கழி கிறது. இவ்வித அந்தரப்பாடான பாத்திரங்கள் நாவட அந்தரத்தில் நிறுத்திவிடுகின்றன. வாசகர்களைத் தான் நினைத்தவாறு உருட்டி எடுக்கும் பொம்பகளாக வியனகே கருதியிருப்பார்.

மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் எண்ணற பிரச்சினைகளுக்கு ஆட்பட்ட நாடுகளுக்கு உரிய வர்கள். அவர்கள் கூடியிருந்ததும் அவற்றை ஆராய்ந்து தீர்வுகளையும் தேடத்தான். ஆனால் அவர்களுக்கு அதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருந்திராது போலும். ஆடம்பர ஹோட்டல்களில் தங்கிடம் அறையிலேயே சமையலுக்கான சகல வசதிகள். குளிர்ப்பதனப் பெட்டி, மின் அடுப்பு, ரேடியோ, டெவிபோன், வெந்திர், குளிர் நீர்க்குழாய்களுடன் குளியலைற. இரண்டுவாரச் செலவுக்கு 300 ஜெர்மன் மார்க் என்ற விகிதாசாரத்தில் பணம், புகையிரதப்பயணத்துக்கு இலவச அனுமதிச் சிட்டு; பால், முட்டை, வெண்ணை, அப்பிள், பாஸ், அரிசி, பருப்பு, சீனி, பெரிய வெங்காயம், சோ சேஜஸ், ஹோட்டோக், வைன், பியர்,

சினிமா, நாட்டியம், நாடகம், இசை, காமலிருதி, பூங்காபோன்றவற்றுக்கான கற்றுலாக்கள். ஆக, பூலோக சொர்க்கம் கால்யில். இவற்றின் அலுபோ எங்களுக்கிடையில் மகாநாட்டு விவரங்களை சல்லடைபோட்டு அரிக்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறு தப்பித்தவறி இடம்பெறும் ஒர் உரையாடவில், 'விருத்தியறும் நாடுகளது பொருளாதாரத்தில் உலக வங்கியின் தலையிடு' பற்றிய பிரச்சினை எழுப்பப்படுகிறது. அதுபற்றி விரிவாரை நிகழ்த்திய பிரஞ்சுக்காரரான பிரிட்ஸ் ஸ்ட்ரூபர் அத்தகு பிரச்சினை ஒன்றே இருக்கிறதா என புதினப் படுகிறார். அதைக் கேள்விப்பட்ட முதற் சந்தர்ப்பமே அதுவாம். எனவே இதனை மேலதிகாரிகளது கவனத்துக்கு விடுப்பதாயும், தாழும் விசாரித்தறிவதாயும் உறுதி பகர்கிறார். இதை வாசிக் கும் போது சர்வதேச மகாநாடு என்றுவே இப்படித்தானே என்ற நினைவே எழுகிறது.

'நாவலின் ஹார், பெயர், பாத்திரம், நிகழ்ச்சிகளில் மெய்யுங் கற்பணையும் கலந்துள்ளதாகவியனகே முகவரையிற் கூறுகிறார். எனவே நாவலின் நிகழ்வுகளை யதார்த்த நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புறுத்தி நோக்க வேண்டிய அவசியமும் அதிகமாகிறது. நாவலில் சினிமாட்டு முன்னள் ஐநுதிபதி அலெண்டேபின் மரணத்தைப் பற்றிய குறிப்பு இடம் பெறுவதைக் கொண்டு, கணத 1973 செப்டம்பர் முந்துகுதியிலிருந்து ஒக்டோபர் நடுப்பகுதிவரையிலான காலத்தில் நிகழ்வுதை உய்த்தறியலாம். இது நமக்கு நன்கு பரிச்சயமான மிகச் சமீபகாலக் களமுமாகும். இக்காலப் பகுதியில் இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சேவை சீர-

கேடான நிலையிற் காணப்படுகிறது என்றஞ்சுற்றங்காட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக் குறிப்புக்கள் இக்காலத்தில் மேற்கு ஜெர்மனியில் தூதராக இருந்தாதன் வேல் அவர்களுடன் தொடர்புறுத்தப் பட்டுள்ளன. ரத்னவேல் அவர்கள் ராஜை தூதரகத்துக்கு அழைக்கிறார். அவன் அங்கு செல்கிறான். வெகு நோம் காத்திருக்க நேர்கிறது. குறித்த வேலை மிகக் கடந்த பின்பே தூதர் தமது கலைனங்காரணமாக வராமுடியாதுள்ளது எனப் போனில் தெரிவிக்கிறார். இச் சொற்ப அவகாசத்துக்குள் இலங்கைத் தூதரக அலுவலகத் தின் மந்தகதி எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. அதேவேளையில் இந்தியத் தூதரகத்தின் செயலாக்கம் ஒப்பிட்டு ரீதியில் புகழ்ந்துரைக்கப்படுகிறது. மற்றுமொரு சந்தர்ப்பம், இக்காலத்தில் பெர்ஸினில் சர்வதேசக்கான்காட்சி ஒன்று நடைபெறுகிறது. அதில் இலங்கையின் காட்சிச்சாலை இந்திய வியாபாரி ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர் அங்கு தனது மனைவியுடன், இலங்கை மாணிக்கக்கற்களை விற்பனை செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளார். இதைக் கண்ணும் நல, ‘இலங்கையின் கெளரவம் இந்தியாவுக்கு ஒடுவைக்கப்பட்டுள்ளதாயும், இலங்கைத் தூதரகத்தினர் இலங்கையின் நலணக்க கருத்திற் கொள்ளாது தமது மதிகளை நிரப்பவே வழி தேடுவதாயும்’ பொரிந்துதள்ளுகிறன்.

சூரு காதற் காவியத்தில், சர்வதேச மகாநாடு இலங்கையின் தூதரக சேவை என்பன பற்றிய சில வீவரங்கள் தற்செயலாகப் போலும் இடம் பற்றாவிட்டன. எனவே இவை பற்றிய பொதுக்கவனம் ஒன்றே

நின் அவசியமும் ஏழுப்பப்பட்டுள்ளது.

இந்தாவலில் உள்ளாட்டு அரசியலையும், சர்வதேச அரசியலையும் பற்றிய குறிப்புக்களுக்கு ஆங்காங்கே நிறையச் சந்தர்ப்பங்கள் எழுந்தன. எனிலும் வாஸ் உள்ளாட்டு அரசியலைப் பற்றிய குறிப்புக்களிலிருந்து சாதுவியமாக விவகைக் கொள்கிறான். ஆனால் சர்வதேச அரசியற் குறிப்புக்களிலிருந்து நாவலின் நிலைப்பாடு தெளிவாகிறது. சோவியத் தாட்டின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள சிழக்கு ஜெர்மனியில் மக்களது சுதந்திரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாயும். அமெரிக்கத் தாக்கத்திலுள்ள மேற்கு ஜெர்மனியில் மக்கள் சுதந்திரமாக வாழ்வதாயும் எடுத்துக்காட்ட முயலப்படுகிறது. பொருளாதாரப் பிரச்சினகளைப் பற்றிய ஒரு மகாநாட்டின் பின்னணியில் காதற் காவியமொன்றைப் புனைய ஆசிரியர் முனைந்துள்ள பாங்கினை விளங்கிக் கொள்ள இது உதவுகிறது.

வின்னில் இரு இதயங்களை இணைத்த குணதாச வியன்கே தற்போது எதிலும் இணையாக (நொபெந் து னு) ‘சிங்ஹு கொடிய’ என்ற பத்திரிகையை நடந்துகிறார். ‘குவி’ என்ற அடைமொழியால் வாசகர்களுக்கு நன்கு அறிமுகமான இவர், தமது புதிய நாவலில் வாவின் ஊடாக ஒரு பத்திரிகாசிரியரையும், போலீஸ்காரர்யும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுவது தண்ணியும் கருத்திற்கொண்டோன என்னைத் தோன்றுகிறது. ‘இருவருக்கும் செல்வாக்கு உள்ளவரைதான் புகழ் பதவி பிழந்த பத்திரிகையாளர் பென்சன் வாங்கிய போலீஸ்காரரைப் போலாவார்’ சிங்ஹுகொடிய ஆரம்பிக்கப் படுவதற்கு முன்

னுள்ள சிறிது காலமாக அவர் தொடர்பு கொண்டிருந்த ஒரு பிரபல தேசிய தின சரிக்கு நோந்த இக்கட்டினால் தமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களைக் கொண்டுதான் இவ்வாறு கூறி ஞாரோ என்னவோ. இவரது புதிய பத்திரிகை ‘கட்சுக்கும்’ தன்மையதாக உள்ளது. மார்ட்டின் விக்ரமசிங்ஹவின் ‘பவதரணை’ பெள்தத விரோதமானது; அதைத் தடைடெசம்ய வேண்டும்; அவரைக் கைது செம்ய வேண்டும் என்று நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானங்கள் போன்றவை முதன்மை கொடுத்துப் பிரகரிக்கப்படுகின்றன. பத்திரிகையும் அரசியல், இலக்கியம், அறிவியல் எனத் தனியே ஒன்றில்லாமல் இணைப்பாத கதமபடே:

‘குஷி’ தோனுகமலாவதி, தெவெனி சில்பதய நொகடமி

(முன்றுவது சீல நெறியை மீற மாட்டேன்) போன்ற சர்ச்சைக் குரிய நாவல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றால் ‘ஆபாச இலக்கியங்களும், கலாச்சாரக் காவலர்களும்’ என்ற நூலில் தமக்காக வழக்காடவும் நேரிட்டது. ‘குதுமே’ (யார் இவர்) என்ற தலைப்பில் இவரது நடைச் சித்திரங்கள் பிரசித்தமானவை. ‘குவனின் கிய கொட்டயா’ (விமானத்திற் சென்ற பட்டிக்காட்டான்) உண்மை நிகழ்ச்சிகளைக் கதைபோற் கூறுவது.

உண்மை வாழ்வின் அடிப்படையில் கதையைப் புனைந்து கூறுவதைவிட, உண்மை நிகழ்ச்சிகளைக் கதைபோற் சுலவபடக் கூறந் திறன் இவருக்குக் கை வந்துள்ளது.

பல்விதமான
பற்றிக் காயங்கள்
நெசவு நூல் காயங்கள்

மற்றும்
சகல திராவகங்களுக்கும்

எம்முடன்
தொடர்பு கொண்டுங்கள்

A. C. A. முத்தலிப் அன் கோ

227, டார்லி ரேட்,
கொழும்பு - 10.

நாஜி 'குருவளி' த் திட்டம் முறியடிப்பு

1941 இலையுதிர் காலத்தில் நாஜித் துருப்புகள் ஊடுருவி மாஸ்கோவுக்கு வெகு அருகில் வந்துவிட்டன. அப்போது படை வலிமையில் முக்கியமாக டாங் கிளன், விமானங்களின் எண்ணிக்கையில் நாஜிகளின் கை ஒன்றியிருந்தது. இதல்லாம், சோவியத் யூனியனித் திட்டமிட அனு கூலங்களும் அவர்களுக்கு இருந்தன. செப்டம்பர் இறுதியில் ஹிட்லர்வாதிகள் சோவியத் தலைநகரத்துக்கு எதிராக ஒரு பொதுத் தாக்குதலைத் தொடுத் தனர். தலைநகரத்தைப் பிடிப் பதற்கு அவர்கள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளித்தனர். இதன் மூலம் யுத்தத்தின் அரசியல் நோக்கங்களை எய்தலாம் என்றும், சோவியத் மக்களை அடிப்பியச் செய்யலாம் என்றும் நம்பினர்.

மாஸ்கோவைக் கைப்பற்றும் அவர்களது திட்டம் 'குருவளி' நடவடிக்கை என அழைக்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற பாசிஸ்டு ஜெனரல்கள் பத்து லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட படை வீரர்களும், 1,700 டாங்கிகளும், 950 விமானங்களும், 14,000 பிரங்கிகளும் கொண்ட 77 டிவிளின்களைக் குவித்து வைத்தனர். ஜூர்மன் இடுக்கித் தாக்குதல்

வடக்கே ரிசெல் - கலினின் வழியாகவும், தெற்கே ஓரெல் - துலா வழியாகவும் நடைபெற கிழக்கே ஜெர்மானியர்கள் மாஸ்கோவுக்கு வெகு அருகாமையில் வந்து நெரு க்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்த அக்டோர் தாக்குதலின்போது கடுமையான சேதத் துக்கிடையே சில பகுதிகளில் பகைவன் முன்னேறான். தலைநகரில் முற்றுகை நிலை பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. சில அரசாங்க அலுவலகங்களும் ஸ்தானிகாலயங்களும் மாஸ்கோவிலிருந்து வேர்ல்கா கரையிலுள்ள கும்பிலெவுக்கு மாற்றப்பட்டன. இதேபோல் ஏராளமான தொழில் நிலையங்களும் கிழக்குப் பிராந்தியத்திற்கு மாற்றப்பட்டன. எனினும் அந்த மிக நெருக்கடியான வேளையிலும் மாஸ்கோ தாக்குப்பிடித்து நிற்கும் என்பதில் சோவியத் மக்களுக்கு என்னளவும் ஜயமில்லை. எப்போதும் போலவே கம்யூனிஸ்டுக்கட்சி மத்தியக் கமிட்டி அரசியல் குழு, சோவியத் அரசாங்கம், அரசாங்கப் பாதுகாப்புத் துக்கிடி, பொதுத் தலைமை அலுவலகம் முதலியவை மாஸ்கோவிலிருந்து தொடர்ந்து செயல்பட்டு வந்தன.

இறுதி வெற்றி கந்தித்து எல்லோருமே திட நம்பிக்கை

காவல்

சுரண்டிப் பிழைத்த
சுன்னெடவி யொன்று,
பொறியில் சிக்கிப்
புரண்டிம் வேளை:
காவல் பூண்யார்
கனிப்பில் குதித்தார்;
ஆர் குத்தியும்,
அரிசியா கட்டுமென்று।

அனலக்நூர்

யுடன் இருந்தனர். தலைநகரத் துக்கு மிக அருகாமையில் போர் முனை இருந்தபோதிலும் மகத் தான் அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சியின் 24-வது ஆண்டு விழாக் கொண்டாட்டங்களை ஒட்டி அரசாங்க நிறுவனங்களும் பொது நிறுவனங்களும் மாஸ் கோவில் கூட்டம் நடத்துவதற் கும் ராணுவ அணிவகுப்பு நடத் துவதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருந்ததிலிருந்தே இதனைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இந்த அணிவகுப்பில் கலந்து கொண்ட துருப்புகள் போரிடுவதற்காக சென்சு சதுக்கத்திலிருந்து நேரே போர் முனைக்குச் சென்றன.

நவம்பர் மத்தியில் நாஜி கள் மற்றொரு தாக்குதலைத் தொடுத்தனர். சில பகுதிகளில் பகைவன் சோவியத் துணிட்டு கலைப் பின்னடையச் செய்து மாஸ்கோவிலிருந்து 25 முதல் 30 கிலோமீட்டர் தொலைவுக்கு வந்துவிட்டனர். எனிலும் முதல் தாக்குதலைப் போலவே மாஸ்கோவின்மீது தொடுக்கப்பட்ட இரண்டாவது தாக்குதலும் அதன் குறிக்கோணை எய்தாமல் வேயே பிசுவிசுத்து விட்டது. தற்காப்புப் போர் புரிந்து பகைவனத்து தாக்குதலைச் சமாளித்து

நின்ற செஞ்சேனை தன் பலத்தைத் திரட்டவும், ஓர் எதிர்த்தாக்குதலைத் தொடுக்கவும் அவ்காசம் தேடிக் கொண்டது.

1941 புசம்பர் ஆரம்பத்தில் படை நிலை விரிவடைந்தது; செஞ்சேனை ஜூர்மன் துருப்புகளுக்குப் பலத்த அடிகள் கொடுத்து மேற்கு நோக்கி அவற்றை விரட்டியடிக்க ஆரம்பித்தது.

சோவியத் தாக்குதல் 40 நாட்கள் நீடித்தன. இந்தக் காலத்தில் எமது துருப்புகள் 100 - 250 கிலோ மீட்டர் முன்னேறி கிட்டத்தட்ட மாஸ்கோ பிராந்தியம் முழுவதையும் விடுவித்தது. ஜூர்மன் தரப்பில் கமர்ஸ் 3 லட்சம் பேர் கொல் லப்பட்டனர்.

ஆன் பலத்திலும் சூயுதபலத்திலும் மேலான நிலை பெற்றிருந்ததால் இந்த வெற்றி கிட்டவிலை — ஏனென்றால் மாஸ்கோ போரில் செஞ்சேனை இத்தகைய மேலான நிலையைப் பெற்றிருக்கவில்லை. உண்மையில் துருப்புகள், டாங்கிகள், விமானங்கள் முதலியவற்றின் எண்ணிக்கையில் பாகிஸ்தான் தான் உயர்நிலையில் இருந்தனர். அப்படியிருந்தும் செஞ்சேனை வெற்றி பெற்றதற்கு சோவியத் படைவீரர்களின் நிகரற் றீரமும் தளபதிகளின் அழர் விற்கியுமே காரணமாகும்.

மாஸ்கோ போரில் இரண்டாம் உலக யுத்தத்திலேயே முதல் முறையாக சோவியத் துருப்புக்கள் விகுந்த ராணுவமுகியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பெருந் தொல்வியை நாஜி ஜூர்மனிமீது திணித்து, ஹிட்லான் 'குரூவளி' த் திட்டத்தை முறியடித்தன.

இலங்கையும் சொர்க்க பூமியாகும்!

ஆகசி

ஓரு பக்கம்
கடலை நம்பிய ஆறு!
மறுபக்கம்
வானை நம்பிய வயல்!
இடங்குறிகும் இடையில்
தேசத்தின் மாணத்தைக் காப்பாற்றும் ஆலை
நம் தேசத்தின் மாணத்தைக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது!

அந்த ஆலையின் மூளையென்று கூறப்படும்
அழகான அழறயில்
உள்ளே வசிறிகள் 'ரிக், ரிக்' என
வெளியே ராட்டைகள் 'டிக், டிக்' என
உரிமைகளுக்காக வாதிடுவோரும்
தலைமைகளுக்காக வாடுவோரும்
சர்ச்சைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தனர்!

'கூடிய சம்பளம்.....
தேடிடும் லாபத்தில் ஓர்பங்கு.....
ஒழுவு காலம்.....
மேலே செய்தால் மேலதிக சம்பளம்.....
இத்தியாதி, இத்தியாதி.....
பேச்சு பலாப்பா உண்தால்.....
உடைந்த நெஞ்சங்கள்; ஒடிடி உலர்ந்த வயிறுகள்:
கேள்விக் குறிகளாய் வெளியீறிக் கொண்டிருந்தன!
முற்றுப் புள்ளிகள் உள்ளே யிருந்தன!

2

இரும்புக் கேற்றின் முன்
உருக்கு உடல்கள்
ஒய்யாரமாக நின்றன)
(உரிமைகள் கிடைக்கும்வரை
ஓரடி நகரோம்.....
எங்கள் சத்தம் உங்கள் காதில்
கேட்காவிடில்
ஆலையின் சத்தம் ஆர் காதிலும்
கேட்காது.....
உறுமி வந்த காரின் உறுமல் நிற்குமுன்
குழுமி நின்றோரின் குரல்கள் உறுமின!
இரவு சிங்கமாய்க் கர்ச்சித்த மனேச்சரீ
இப்போது சிறுமுயல்போல் பதுக்கிக் கொண்டார்!
'அடக்குறேன் பாரே'ன்று அட்டகாசம் செய்தவர்

ஆலைவிட்டால் போதுமென்று திரும்பிவிட்டார்!

3

இருள் குரியனை விழுங்கிய நரம்
மண்ணென்னை விழக்குப் பூத்த மரத்தின்கீழ்
'கவவைகள்' போல் கலகலத்தோர்
இன்று 'சேர்வைகளாய்'
சேர்ந்து நின்றனர்!

இத்தனை காலமும் வேறூப் நின்ற
அத்தனை தொழிற்சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள்
அதற்கு ஆதரவான அனைத்துத் தோழர்கள்
அடுத்து என்ன வென்று
யோசித்துக் கொண்டிருந்தனர்!

'எதி ரியின் கையில் எது உளதோ
அதை வீழ்த்தும் ஆயுதம்.....
தேவைப்படின் பாவீக்கப்படும்'

இறுதி முடிவாக எல்லோரும் ஏற்றனர்!

4

தேகத்தின் மானத்தைக் காப்பாற்றும் ஆலை
நம் தேசத்தின் மானத்தைக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது!
அந்த ஆலையின் மூலையென்று கூறப்படும்
அழகான அறையில்
உள்ளே விசிறிகள் 'ரிக், ரிக்' என
வெளியே ராட்டைகள் வெறிச்சோடிக் கிடக்க
உரிமைகளுக்காக வாதிடுவோரும்
தலைமைகளுக்காக வாடுவோரும்
சர்ச்சைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தனர்!

'கூடிய சம்பளம்.....
தேடிடும் லாபத்தில் ஓர்பங்கு.....
லீவு காலம்.....
மேலே செய்தால் மேலதிக சம்பளம்.....
இத்தியாதி, இத்தியாதி.....'
பேச்சும் கோரிக்கைகளும்
பிண்ணிப் பிணைந்ததால்.....
அவர்களின் போராட்டம்
பலனளித்ததால்.....
'ஜக்கியத்தின்' பலத்தை உணர்ந்துவிட்டார்கள்!
அதன் சக்தி அளப்பரியது!
அந்த ஆயுதத்தை ஆலையில் மட்டுமல்ல
அகில இலங்கையிலும்
பாவித்தால் ...
அப்போது
இலங்கையும் சொர்க்க-பூமியாகும்!
இவங்கையே சொர்க்க புரியாகும்!

35

சரித்திரப் புகழ் பெற்ற

பெண்மனிகள்

எம். ஏ. கிளார்

இந்த ஆண்டைப் பண்ணேட்டு மாதர் ஆண்டாக உலக மகா சபை மானிலத்துக்குப் பிரகடனம் செய்திருக்கிறது. உலகம் தொன்றி இன்றுவரை பெண்களுக்கென்று ஒரு ஆண்டு ஏற்பட்டதேயில்லை!

ஸ்ரீமதி விஜயலட்சுமி பண்டிட்டை தலைவியாகத் தேர்ந்தெடுத்து உலகத்தில் முதல் பெண்மனி என்ற பாராட்டை வழங்கிய ஐ. நா. சபை ஏற்பாடு செய்திருக்கும் பண்ணேட்டு மகளிர் ஆண்டு, உலகத்துக்கோர் புதுமை.

வருங்காலத்தில் கல்வி, வேலை, சமூகநவைன், குடும்ப நலத்திட்டம் போன்ற துறைகளில், பெண்களின் முன்னேற்றத்தில் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதோடு, பெண்களுக்கு காட்டப்படும் வேற்றுமையை முற்றுக எதிர்ப்பதில் முழுக்கவணம் செலுத்தப்படுவதற்கு பல உருப்படியான திட்டத்தை வகுத்து வருகின்றது. 1976-ஆம் ஆண்டில் ஒரு சர்வதேச ஆய்வுக் கூட்டத்தைக் கூட்டுவதற்கும் ஐ. நா. ஏற்பாடு செய்து வருகிறது.

‘அடுப்புதும் பெண்டிர்க்குப் படிப்பெற்றஞ்சு?’ என்று கேட்ட

காலம் பேர்ம், இன்று உலகத் தில் ஏன்? நம் நாட்டிலும் மேலாண் பதவிகள் வகிப்பெற்று பெண்கள் முன்வந்த பின், சமுதாயம், அறிவியல் வளர்ச்சியில் அடைந்துவரும் மேம்பாட்டை எண்ணி ஆண்கள் உலகம் மூக்கின்மேல் விரலை வைக்கிறது.

பாரத நாட்டிலும், நம் நாட்டிலும், பெண் பிரதமர்கள் பதவியேற்று மாபெரும் பிரச்சனைகளை சமாளித்து தேசத்தை வெற்றிகரமாக முன்னேற்றப் பாதையில் நடாத்திக் கொண்டு போவதை நோக்கும்போது இந்த ஆண்டு மகளிர் ஆண்டாகக் கொண்டாடுவதில் முற்றிலும் பொருத்தமானது என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

தன்னைப் பெற்றவள் ஒரு பெண் என்பதை மறந்து ‘பெண் னுகிய ஒரு மாயப் பிசாசாம்’ என்ற பாடிய பட்டினத்தடிகள் இன்று இருந்திருந்தால் ஐ. நா. சபைக்கு ஒரு ஆட்சேபனை மக்ஜிரை அனுப்பி தன் கண்டனத்தைத் தெரிவித்திருப்பார்.

‘சேலை கட்டிய மாதரை நம்பினேர் தெருவில் நின்று தியங்கித் தவிப்பரே’ என்று பாடிய அந்தப் பாட்டரசன்

இன்று இருந்திருந்தால் சேலை கட்டிய மாதரின் சேவைகளைப் பார்த்துவிட்டு தன் தவறை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டிருப்பான்.

'மாதர் தன்னை இழிவுபடுத் தும் மட்மையைக் கொழுத்து வோம்' என்று பாடிய புரட்சிக் கவிஞர் பாரதி இன்று இருந்திருந்தால், அவன் கனவு பலித் ததை நினைத்து மகிழ்ச்சி பொங்க மக்களுக்கு ஆனந்தப் பள்ளுப் பாடியிருப்பான்.

'பெண்ணெப் பெறுவதும், பெண்ணேறுபிறப்பதும், பேரின்ப உலகத்தில் பெருந் துனப்பே' என்று ஒரு புவன் ஒலமிட்டிருக்கிறான். பாவம் அவன் குசேலருக்குப் போட்டியாக நிறையப் பெண்களைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். இன்று அவன் வாழ்ந்திருந்தால் பிரசித்தி பெற்ற கற்பத்தைக் கருவிகளை உபயோகித்து தேவைப்படும்போது மக்கள் உற்பத்தி செய்யும் குத்திரத்தைக் கண்டு மதித்திருப்பான்.

பண்ணைக்காலத்து மனிதன் இவ்வற வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றி முற்றிலும் நாம் அறிய முடியாவிட்டாலும், இச்சை சையைத் தீர்த்துக் கொள்ளுவதற்கும் சில பணிகளில் துணையாக இருப்பதற்கும், பெண் களின் உதவி அவனுக்குத் தேவைப் பட்டது. அவன் இஸ்டம்போல் பல பெண்களை வைத்துக்கொண்டான். நாளைவெளில் ஒருவன் பல பெண்களை வைத்துக்கொண்டதைப்போல், ஒரு பெண்ணும் பல ஆண்களை வைத்துக்கொண்டார்கள். பாரத நாட்டிலும் ஒரு பெண்ணை பல சகோதரர் மனைவியாக வைத்துக் கொண்டதைப் பற்றி நாம் படித்திருக்கிறோம்.

அந்தக் காலத்து அரசர்கள் சதுரங்கம் விளையாடும் போது காய்க்குப் புதில் பெண் களை நிறுத்தி விளையாடுவார்களாம்! அப்படிப் பெண்களைப் பகடக் காயாக உபயோகித்து அவர்கள் சுதந்திரத்தைக் காலடியில் போட்டு மிதித்து வந்த, அந்தக் காலத்திலும் கூட உலகத்தை ஆட்டிப்படைத்த ஆரணங்குகளையும், ஆணுக்கு நாங்கள் சமம் என்று வாழேந்தி போர்முனைக்குச் சென்ற பட்டத்து ராணிகளையும், மக்கள் ஆட்சியில் மனுநிதியை நிலைநாட்டிய மாதரசிகளையும், சுதந்திரத்துக்காக சிறைசென்ற வீரப் பெண்மனிகளையும். இந்த மகளிர் ஆண்டில் நினைவுக்குக் கொண்டுவருவோம்.

உலகப் பேரழகி என்ற புகழைப் பெற்ற எகிப்தியப் பேரழகி கிளியோபாட்ராவின் அழகுக்கு அனேக அரசர்கள் அடிமைப் பட்டார்கள்.

அவனுடைய கடைக்கண் வீச்கக்கு காத்திருந்த பேரரசர்களைப் பற்றிப் பல சவையான கதைகளை சரித்திரம் நமக்குச் சொல்லும். மாவீரன் வீஸரைப் பார்த்த ரோமாபுரி மக்கள் சரணடைந்தார்கள். அவனுக்குச் சன்னடை போடவேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போய்விட்டது. அப்படிப்பட்ட அந்த ரோமாபுரி மன்னன், கிளியோபாட்ராவைப் பார்த்ததும் நிலை தடுமாறி விட்டான்.

'அழகான பெண்கள் கண்ணுக்கு விருந்து' என்றான், மாவீரன் நெப்போலியன். மாவீரன் வீஸரோ கிளியோபாட்ராவின் அழகிலும் அவள் அன்போடு கொடுத்த மதுவிலும் மனதையே பறிகொடுத்து விட்டான். அவன் ஒரு கோடிப் பொன் செலவில் ஒரு மாபெரும் விருந்து நடத்தி

ஞன். அதில் இலங்கை, இந்தியா நல் முத்துக்களை விருந்தினர்க்கு மதுவில் கரைத்துக் கொடுத் தாளாம். மக்களைச் சரணடைய வைத்த ஜாலை மாதத்தின் பெயரை ஞாபகார்த்தமாகக் கொண்ட — ஜாவியல் ஸீலர் மங்கைக்கு சரணடைந்த சம்பவம் வரலாற்று முக்கியத் துவம் வாய்ந்தது.

பாரத நாட்டின் சுதந்திரத் தைக் காப்பாற்ற வாழேந்திய ஜானஸி ராணியும், மொகலாய சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்த்து வீரப் போர்புரிந்த சாந்த பீவியும் பென் இன்தசிற்கு பெருமை தேடிக் கொடுத்த பெண்கள் திலகம் என்று வரலாற்றில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

மொகலாய சாம்ராஜ்யத் தில் ஜஹாங்கீர் மன்னன் ஆட்சியில் அதிகப் பங்கெடுத்துக் கொண்ட பேரழகி நூர்ஜஹானை பற்றி நீங்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். ஒருநாள் நூர்ஜஹான் மன்னன் ஜஹாங்கீரோடு சதுரங்கம் ஆடிக்கொண்டிருந்தான். அரசை கூடியது. குறித் தேநரத்தில் மன்னன் வராடை உணர்ந்த மந்திரிகள், மன்னனுக்கு ஞாபகப்படுத்தி செய்தி சொல்லி அனுப்பினார்கள். தேநரத்தை மறந்து ஆட்டத்தில் மனதை செலுத்திக் கொண்டிருந்த மன்னன், அவசர அவசரமாக சபைக்குச் சென்றான். அரசி நூர்ஜஹானும் மன்னனேடு சென்றான். ஒரு வழக்கை அவளே விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்கினான். அவளுடைய தீர்ப்பை மதியுக மந்திரிமார்கள் மெத்தினார்கள். அன்றையிலிருந்து நூர்ஜஹானுடைய அரசியல் செல்வாக்கு ஆரம்பமாகியது.

மொகலாயப் பேரராசின் பெரும் புகழைப் பெற்று ஆட்சி

செய்த நூர்ஜஹான், பெண்கள் சமுதாயத்தின் செல்வாக்கை உயர்த்த அரும் பாடுப்பட்டாள். வறியவர்களுக்கும், துணிபுற்றோர்களுக்கும், துணைபுரிந்தாள். அனுதைப் பெண்களுக்கு திருமணம் செய்து வைக்கும் பெரும் பணியையும் மேற்கொண்டு பல விவாகங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். சி.பி. 1613-ஆம் ஆண்டில் ‘பாதுஷாபேசம்’ நாட்டின் தலைமகள் என்ற பட்டம் அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. சில நாணயங்களில் அவளுடைய பெயரும் பொறிக்கப்பட்டு கொரவமளிக்கப்பட்டது. ரோஜா மலர்களிலிருந்து அத்தரைக்கண்டு பிடித்த பெருமை அவருக்குண்டு. மன்னனேடு வேட்டட்க்குச் சென்ற நூர்ஜஹான் நான்கு புவிகளைச் சுட்டு வீழ்த தியதால், ஒரு வட்சம் பெறும் தியான் ஆபரணங்கள் மன்னனிடமிருந்து அன்பளிப்பாகப் பெற்றார். அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த நீதியை நிலைநாட்டிய—மொகலாயப் பேரராசி என்று சரித்தி ராசியர்கள் புகழ்ந்துரைக்கிறார்கள்.

உலகத்துக்கெல்லாம் பேரரசன் என்று பிரகடனம் செய்த மாமன்னன் ஓளரங்கசிபின் அன்புமகள் ஸைபுன்னிஸா, தந்தையின் ஆட்சி முறையை எதிர்த்து தன் சகோதரன் அக்பரின் துணையோடு புரட்சிக் கொடியேந்தி போருக்குத் தயாரானான். அந்தோ! அவளுடைய புரட்சிபிறக்கும்போதே இறந்துவிட்டது அவளும் அவளுடைய ஆதரவாளர்களும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். மொகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் படித்த மேதை என்ற புகழைப் பெற்ற ஸைபுன்னிஸா சலீம் கற்கோட்டையில் கண்ணியாக சாகும்வரை கடுஞ்சிறையில் அடைக்கப்பட்டாள்.

இறுதி முச்சவரை தன் தந்தையின் ஆட்சியின் குறைகளை எடுத்துக் கூறும் புரட்சிக் கஜல்களைப் பாடினான். அவன் சாவுக்கு சில தினங்களுக்கு முன் தன் துயரத்தை வடித்து அவன் பாடிய உள்ளத்தை உருக்கும் கஜல்களைக் கேட்ட மன்னன் ஒளரங்க சீப் தன் அருமை மகளின் துயரத்தை நினைத்துக் கண்ணிரவிட்டார். அவனுடைய சரித்திரம் மொகலாய் வரலாற்றில் சோகம் நிறைந்த அத்தியாயம்.

இப்படிப் பல காலத்தில் பல இடங்களில் பெருமைக்குரிய பெண்மணிகள் தோன்றிய போதிலும், பெண்கள் சுதந்திரம் வெறும் பேச்சளவில் தான் இருந்து வந்தது.

சென்ற நூற்றுண்டில்தான் பெண்கள் அரசியலிலும், சமூக

சேவையிலும், தேசப் பணியிலும் அதிகப் பங்கெடுத்து ஆண்கள் உலகத்தை அதிர்ச்சியடையச் செய்தார்கள்.

இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு சிறைத்தண்டனையடைந்த வீரப் பெண்மணிகளைப் பற்றி நினைக்கும்போது, அன்னைகள் தூரிபாய் காந்தியும், கமலா நேருவும், சரேஷ்னினிதேவியும், விஜயலட்சுமி பண்டிட்டும், அருண அஸப் அவியும் நம் கன்முன் வந்து நிற்கின்றனர்கள். இன்னும் இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் ஈடுபட்ட எண்ணற்ற பெண்மணிகளின் பெயர்களை நாம் மறந்து விட்டபோதிலும், அவர்களின் தியாகம் இந்திய சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ★

வேவஷம்

அன்னைய பெண்ணெருத்தியை
அண்ணோந்து பார்ப்பது
அவளோடு பேசுவது
சினேகம் வைப்பது
அனைத்தும்
முஸ்லிமான ஒருவனுக்கு
கொடிய பாவமென
இஸ்லாம் போதிக்கிறது
இப்படியாய் இஸ்லாத்தின்
உயர் போதனைகளை
கொட்டி வைத்து
பென்னம் பெரிய
கட்டுரை ஒன்றை

பத்திரிகையில் எழுதியிருந்த சமூகச் சீர்திருத்தவாதியை
பாராட்டி எழுதிய
குட்டி ஒருத்தியின்
அன்பு மடலுக்கு
நன்றி மடலோடு
நங்கையின் உயர்
அன்பை நாடி
நின்றுவிடாது
தொடர்ந்து எழுதும்
ஓ..... அவர்
எங்கள் சமூகத்தின்
சீர் திருத்த வாதி!

கே. எம். பாருக்

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

‘தாகம்’

என் பொரியும் உச்சி வெயில்
காகம் கூட சாகக் காணும்
உச்சி வெயில்..... உச்சி வெயில்.....
ஆட்டுக் கிடையைக்
கூட்டிக் கொண்டு
ஊர்ப் பொதுக் கிணற்றில்
தாகம் தீர்த்தான்
‘சின்னச்’ சடையன்.....

‘எவன்ல — அது?
பள்ளப் பயல்.....
ஒங் கேட்டுக்கு
புதுக் கெணத்துத்
தண்ணியா கேக்குதி?
வாய்க்காலுக்குப் போல—
பள்ளப் பயல்.....’

இழுத்துப் போட்டான்
பஞ்சாயத்துத் தலைவன்—

‘அம்மா.....வ.....
அலறல்—!

அரசுக் கடனில்
கட்டிய கிணற்றில்
முந்திய வாரம்
மந்திரி திறந்த
‘திறப்பு விழாக்’ கல்லீல
இரு
மேல் சாதிக் காரரின்
நாய் நீண்த்தது.

பொன்மனி

பசி

லெ. முருகப்புபதி

பஸ் நிலையத்தை அடுத் துள்ள மணிக்கூட்டுச் சுவரில் அவள் சாய்ந்து நின்றாள். நடு இரவின் முற்பகுதி அமைதி அங்கு நிலவிரது. வலதுபக்க இடுப் பில் அமர்ந்து அகட்டிய கால்களினால் அவளைத் தழுவிக்கொண்டு ரவிக்கையை இழுத்துப் பிடித்த படி. சேலையின் விளிம்பை வாயில் வைத்து சப்பிக்கொண்டு கம் பத்து *ஸ்ட' ஒலியை கண் சிமிட்டாது பார்க்கிறது அவள் து ருமந்தை. அதை அணித்தவாறு சாய்ந்து நின்றாள் அவள்.

பசியின் கொடுமை அவள் வயிற்றை வருத்துகிறது. வயிற் றுப்புறம் கிடைக்கும் குழந்தையின் காலை தன் வயிற்றோடு அழுத் திக் கொண்டு பெருமுச்சு விடு கிறாள்.

பகல் பூராவும் அலைந்ததில் கிடைத்த சில்லறை ஒரு பனி ஸ்க்கும், ஒரு 'கஹட்ட' குடிக் கவும் போதுமானதாயிருந்தது. அவ்வாரச் செமிப்பின் விளைவு, இரைப்பைத் தசைகளின் உராய்வு! வயிற்றை தடவிக் கொண்டாள்.

'ரயில் நிலையத்தடியில் நின்றுல் எவனுவது சிக்குவான்'— முதல் நாள் இரவு ஒரு பொலிஸ் காளை, அங்கு அவளை விரட்டி விட்டது நினைவுக்கு வந்தபடி யால் இன்று பஸ்நிலை மணிக்கூட்டிடியில் நின்கிறாள்.

*இன்னும் கொஞ்ச நேரம் நிப்பம், மனதிற்குள் நினைத்துக் கொண்டாள். பகலில் பிச்சை எடுப்பதால் கிடைக்கும் வருவாய் போதுமானதாக இல்லாத படியால் இரவில் இப்படியொரு தொழிலை

தெருவில் சன் நடமாட்டம் வரவரக் குறைந்து, அந்திலை அவளை தனிமைத் துயருக்குள் எாக்கியது. திட்டரென் அவள் விமிகளை. விழிகள் சுரந்தன, மூக்கைச் சீரி, கைவிரல்களை சேலையில் தூட்டத்துவிட்டாள்.

'பற... வேசமகன்...' மன ஒலம் சொற்களாக உதிர்ந்தது. 'கணவன்' என்ற உறவு முறையில் ஒருவன் அவளுக்கு இருந்தான். இப்போ அவனுக்கு அவள் குட்டிய நாமம் 'பறவேசமகன்' கணவன் என்று அவளால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அவன் பொலிஸ் பாண்ணயில் ஒரு ஜி. ஆர். ஸி.!'

அந்தகருக்கு அப்பால் சற்று தொலைவில் இருந்து அவனைக் கிளப்பிக்கொண்டு வந்து, பரிசாக ஒரு குழந்தையைக் கொடுத்துவிட்டு அவன் திரிகிறான். அவனும் திரிகிறாள்.

தெருவில் எப்போதாவது அவனை இவள் கண்டுவிட்டால், இழுத்துப்பிடித்து புலம்புவாள். பொக்கட்டில் கீட்க்கும் சில்லறைகளை முகத்தில் வீசிவிட்டு அவன் போய்விடுவான்.

அவன், இவஞ்டன் மினக் கெட்டால் நாலைஞ்சு பஸ் மிஸ் ஸாகிவிடும் — அவனுக்கு, பஸ் மிஸ்ஸானால். தொழிலும் மிஸ் ஸாகிவிடும். தொழில் எல்லாம் பஸ் ‘புட்போர்ட்’ டில்தான்!

என்றாலும் ஒருநாள் அவனைச் சந்திக்க நேர்கையில் கண்கலங்கி ஏதாகிலும் பெற்றுக்கொள்வாள். பகலில் குழந்தையைக் காட்டி பிச்சை எடுப்பவன், இரவில் தன உடலைக் காட்டி வருவாய் தேடிக் கொள்வாள். இது சகஜம்!

கடந்த இரு தினங்களாக கணவனை இவன் கானவில்லை. தேடினால். அன்று பகலெல்லாம் தேடி அலைந்தாள். ரயில் நிலையம், பஸ் நிலையம், சந்தை..... இப்படி. அவன் தென்படவில்லை.

அவனது கூட்டாளிகளில் ஒருவன் கைவண்ணில்காரனிடம் விசாரித்தாள். ‘இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர், பஸ் நிலையத்தில் பொலிஸாரால் பிடிப்பட்டதாக’ அறிந்து கொண்டாள்.

‘பிற்பொக்கட்தான்... குழநிய உள்ளம் பேசியது.

மனிக்கண்டு கடிகார முட்கள் பன்னிரண்டைக் கடந்து விட்டன. தலையை உயர்த்தி அன்னந்து பார்த்தவன் ‘கடவுளே’ என்று முன்கினாள். சுவரில் இருந்து மேதுவாகச் சரிந்து, கால்களை மடித்தபடி சாய்ந்து அமர்ந்தாள். குழந்தை மடியில் கணத்தது

‘என்... கடவுளே.....’ மீண்டும் அழைத்தாள். வறுமை வயிற்றின் வெறுமை பேசியது. அப்போது வேகமாக வந்த டாக்கியொன்று ‘ரவுண்ட போர்டை’ ஒரு சுற்றுச் சுற்றி மனிக்கண்டு கவரக்கே திடீரென ‘பிரேக்’ போட்டு நின்றது.

இரைவர் மட்டும்தான் இருந்தான்.

கதவைத் திறந்துகொண்டு இறங்கிய அவன் உடுத்தியிருந்த சாரத்தின் கீழ் விளிம்பின் ஓர் முனையைத் தூக்கிப் பித்தபடி கதவை அடித்துச் சாத்திவிட்டு இவன் இருந்த பக்கம் பார் வையை வீசினான்.

‘இங்க... என்ன செய்யிற...’ ஏதோ முன் பின் அவனைத் தெரிந்தவன் போல் கேட்டான். விளம்பு சிரிப்பு அவன் உதட்டில் நெளிப்பதறு.

‘பசிக்குது..... தொரே..... ரெண்டு நாளா... பட்டுனி.... சாப்பிட காசில.... தொரே, வார்த்தைகள் நடுக்கத்துடன் அவளிடமிருந்து வெளிப்பட்டன.

‘ஓகோ..... பசிக்குதா.....’ இது எப்படிப்பட்ட ‘கேஸ்’ என்று புரிந்து கொண்டவன் போல் கேட்டான் அந்த டாக்கிக்காரன். பஸ் நிலையத்திற்கு முன்னால் இருக்கும் ஹோட்டலுக்கு செலவதற்காக புறப்பட்ட அவன் என்னவோ யோசனையில் திரும்பிவந்தான். இவன் நிலைத்தாங், ‘தன்னையும் சாப்பிட அழைத்துப் போகப் போருங்கும்’ என்று.

வந்தவன் டாக்கிக் கதவைத் திறந்து முன் சிற்றுக்கடியிலிருந்து ஒரு சாராய் போத்தலை எடுத்துக்கொண்டு, அமர்ந்திருந்த அவனைப் பார்த்து ஒரு அட்டகாசச் சிரிப்பை சிதறவிட்டுவிட்டு, ஹோட்டலை நோக்கி நடந்தான்.

அவன் தன மார்பைத் தடவிக்கொண்டாள். அச்சிரிப்பால் அவன் உள்ளம் அதிர்ந்ததோ...? அவன் செல்லும் திசையை மிரளைப் பார்த்தாள் இவன்.

ஹோட்டல் முன் வாசலில் இருந்த மேசைமீதுள்ள ‘குக்கர்’

அடுப்புச் சுவாலை வெளிச்சம் இவளைப்பார்த்து சிரி தது. தாச்சியில் அப்பம் வார்க்கும் ஒசை சன்னமாக ஒலிக்கிறது. வாயில் ஊறிய உமிழ் நீரை கூட்டி விழுங்கிக் கொண்டாள்.

‘காச இருந்தால் கூடசூட அப்பம் சாபபிடலாம். சிலவேளை அவன் வரும்போது வாங்கிக் கிட்டு வந்தாலும் வருவான் மனதிற்குள் இப்படியொரு ககமான நினைப்பு!

மடியிலிருந்த குழந்தை அழுதது. தாயுடைய ரவிக்கையின் முன்புறத்தை தன் பிஞ்சக் கரங்களால் இழுத்து இழுத்து விட்டபடி அது அழுகிறது. ‘பின்’ ணக்கழுட்டி அதன் முகத்தை தனமார்பில் புதைத்துக்கொண்டாள் அவன். அது சுப்பத்தொடங்கிவிட்டது. குழந்தையின் தேவையை பூர்த்தி செய்வதில் அவன் கவனம் இருந்தாலும், பார்வை மட்டும் டாக்ஸிலிலும், அதற்கப்பாற் தெரியும் ஹோட்டலிலுமே நிலைத்திருந்தது.

சிறிது நேரத்தில் அவன் வந்துகொண்டிருந்தான். முகத்தைச் சுழித்து எச்சிலை காறித்துப்பிலிட்டு, சிகரெட்டை பற்றவைத்து புகைவிட்டபடி வரும் அவனை, இவன் வியப்புக் கலந்த விருப்புடன் பார்க்கிறான்.

அவளாருகே வந்துவிட்ட அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள். அவளது சிவந்த கண்கள் இவளைப் பார்த்துச் சிரிப்பது போல் குந்தது.

‘இது... உன்னுடையதா..?’ குழந்தையைச் சுட்டிக்காட்டி அவன் கேட்கிறான்.

‘ஓம்...’ என்று இவன் தலையாட்டினான்.

‘உன் புருஷன் எங்கே...?’ இது அவன்.

‘.....’ அவளது மெளவதைக் கலைத்தது அவன் வார்த்தைகள், ‘என்னேட வாறியா’

‘ஏலாது...’ என்று சொன்ன இவள், பின்னர் ‘எனக்குப் பசிக்குது....’ என்றான்.

‘எனக்கும் பசிதான்’ என்று பதிவிறுத்த அவளை இவள் திகைப்படங் முறைத்துப் பார்த்தாள்.

‘ஹோட்டலுக்குப் போய் டோப் பும் அடிச்சிட்டு வயிறு முட்ட சாபபிட்டுவிட்டு, பேசிறபொய்யைப்பாரு.....’ என்பது போல் இருந்தது இருந்தது இவளது பார்வை.

‘டாக்ஸில் ஏறு என்டரும் போய் சாபபிடலாம்’

‘காச தந்தா... இங்கேயே ஏதாவது வாங்கிச் சாபபிடுவன்’

‘இப்ப எனக்கிட்ட காச இல்ல. வீட்டிலதான் காச இருக்கு. வீட்டுக்குவாதாரன்’ அவன் பேச்சு வெறும் பொய்யாக இவளுக்குப் புரிந்தது.

அப்போது குழந்தை சினுங்கி அழுத் தொடங்கிவிட்டது. அதன் மென்மையான தொடையை மெதுவாகத் தட்டிக் கொடுத்து அழுகையை நிறுத்தும் முயற்சியில் அவன் சுடுபட்டாள். அம் முயற்சியை முறியிடத்துக் கொண்டு அழுகை பெறிட்டது.

‘என்ன யோசிக்கிற ம..... ஏறு... புள்ளையும் அழுகுது.....’ குழந்தையின் அழுகுரலோடு அவன் கருவும் வந்தது. அவனுக்கு மனதிற்குள் தயக்கம்: ‘போவதா, வேண்டாமா என்றுடையும் இருந்தது. முன்பொரு முறையும் இப்படித்தான் ஒரு டாக்ஸிக்காரரை நம்பி ஏறிப்

போன்பொழுது தனினைச் சவுவைப் பதற்கா ஒரு 'கும்பல்' எதிர் பார்த்து இருந்ததும். அதில் ஏழட்டுப்பேர் மாறி மாறித் தனினைடம் தாகம் தனித்துக் கொண்டதும், அதனால் தான் மூர்ச்சித்துவிட்டது. அக்கொடுமை இப்போது இவள் நினைவுக்கு வந்தது. அந்நினைவின் வெளிப்பாடாக அவள் நடுங்கினால்.

அப்படிப்பட்ட தாக்குதல் மீண்டும் நேரலாம் என்ற பயமும், அப்படிப்பட்ட தாக்குதலை தாங்கும் வயது இப்போது இல்லாமல், பசி மேலோங்கி வருத்துவதற்குவிட்டான் உடல் பல வீனாம் அவன் அழைப்பை நிராகரித்தது. 'எனக்கு வர ஏலாது' என்றால் அவள்.

இவள் பயம் அவனுக்குப் புரிந்ததோ என்னவோ, அவன் 'யோசிக்காத எண்ட ரும்ல நான் மட்டும்தான். சப்பாடு, காசு எல்லாம் தர்ரன் வா.. ' என்ற படி குனிந்து அவன் மடியிலி ருந்த குழந்தையை 'விருட்' டென் எடுத்துக் கொண்டு டாக்கியில் ஏறினான்.

அவனது செயலை சுற்றும் எதிர்பார்க்காத அவள் நிலை குலைந்து எழுந்தாள். கதவண்டை சென்று குழந்தையைத் தரும் படி கெஞ்சினான். அவன் மறுத்தான். இவள் அழுதாள். இவளது அழுகையால் கோபம் டைந்த அவன், 'அடியேய்..... ஏண்டி அழுகிற. பறவேசை..... சுத்தம் போட்டு. ஊரைக் கூப்பிடப்போறியா? என்னமோ பெரிற 'டிமாண்ட்' காட்டுறியே இந்தா பிடி உண்ட பிள்ளையை' என்றபடி டாக்கிக் கதவைத் திறந்து குழந்தையை அவளிடம் கொடுத்துவிட்டு மீண்டும் உள்ளே அமர்ந்து டாக்கியை

'ஸ்டார்ட்' செய்தடி வெளியே அவளிருந்த பக்கம் பார்த்து காறித் துப்பினான் அந்த டாக்கிக்காரன்.

'இந்த வேசைகளுக்கு ராங் கித்தனத்தில் மட்டும் குறைச்சல் இல்லை' அவனது முனு முனுப்பு இவனுக்கும் கேட்டது.

'அடே போடா நாயே..... நீ நாசமாப் போக ' என்றபடி தெருமண்ணை வாரி வீசி தாற்றினால் இவள். அதற்குள் அந்த டாக்கியில் புறப்பட்டு விட்டது. இவளது செயலை அவன் கண்டாலும், திட்டியது அவனுக்குக் கேட்க நியாயமில்லை. ஏனென்றால் டாக்கியில் கிளம்பியதால் எழுந்த ஒசையில் இவள் குரல் புதைந்து விட்டது. இவளை அழைத்துச் சென்று தன் தற்காலிக தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள அவன் மேற்கொண்ட முயற்சி தோல்வி கண்டதால் உண்டான் ஆத்திரம் டாக்கியில் உறுமிக் கொண்டு செல்லும் வேகத்தில் இவனுக்குப் புரிந்தது.

'இந்தா காசு ஒரு கறுட்டகுடி என்று சொல்லி ஒரு பத்து, இருபுது சதம் கொடுக்க விதியில்லை. சரக்கடிக்கிறதுக்கு மட்டும் வந்துவானுகள். நாய்கள்' என்று உரத்த குரவீல் சத்தடாள் அவன். முன்பொருமூறை ஏழட்டுத் தடியன்களிடம் கிக்கி அல்லப்பட்டதன் அனுபவமே இன்று இவளை அந்த டாக்கிக் காரணது கோரிக்கைக்கு பணியமறுத்தது.

நீண்ட பெருமூச்சொன்றை பிரசவித்தபடி ஹோட்டல்பக்கம் திரும்பிப்பார்த்தாள். அந்த ஹோட்டலின் முன்னால் அந்தக் கைவண்டிக்காரன் பீடி பற்றவைத்துக்கொண்டு பீடா வெற்றிலைக் காரானாருவனிடம் பேசிக்

கொண்டிருப்பதை இவள் கண்டான், அழுது வடிந்த இவளது முகத்தில் இப்போது மலர்ச்சி உண்டான்து. சேலை முந்தாணையால் முகத்தை அழுத்தித் துடைத்துவிட்டு குழந்தையை அனைத்துபடி அவளிடம்சென்றார்.

அவளது கணவனது கூட்டாளியான் அக் கைவள்ளிடல் காரன் அவளைக் கண்டவுடன் ‘எங்க சுத்திட்டு வாரா... ஊர் மேய்ஞ்சு முடிஞ்சுதா’ என்று கேட்டான். அவனது கேள்வியை புரிந்துகொண்ட அந்த பீடா வெற்றிலைக்காரன் கண்ணைச் சிமிட்டி சிரித்தான். அச்சிரிப்பில் இருந்த வம்பு த்தனத்தை இவள் உணர்ந்தாள்.

வியாபாரத்தைக் கவனிக்க வேண்டுமென்ற கடமையுணர்வில், நடுச்சாம பஸ்ஸல் புறப்பட இருக்கும் பிரயாணிகளுக்கு வெற்றிலை விற்பதற்காக பஸ் நிலையத்தை நோக்கி நடையைக் கட்டினான் அந்த பீடாக்காரன். அவன் அகன்றதும் இவள் புலம் பினால் ‘ஐயோ... நான் எங்கயும்

மேயப் போக இல்ல, இந்த ஒரலோஹ தூணுக்கிட்டத்தான் இவளைவு நேரமும் நின்டன்’

‘நாத்தனும் சிக்குப்பட இல்லப்போல். இப்ப என்கிட்ட வந்திட்டியாக்கும்’

‘ஐயோ... அப்படிச் சொல்ல வேணும். எனக்குப் பசிக்குது. பகல் முழும் பட்டினி. ரெண்டு அப்பம் வாங்கித் தாங்களேன். கோடி புண்ணியம் கிடைக்கும்’ அவள் து வேண்டுதல் அந்தக் கைவள்ளிடல்காரனை இரங்கவைத் தது. அவன் சிரித்துக் கொண்டு கேட்டான், ‘சரி வாங்கித்தாரன் இன்டைக்கு என்னேடு.... ம்..!’ அவன் தேவையைப் புரிந்துகொண்ட அவள் சரியென தலையாட்டினான். ★

‘வா... வா...’ என்று சொல் விக்கொண்டு அந்தக் கைவள்ளிடல் காரன் ஹோட்டலுக்குள் நுழைந்தான். அவனைப் பின் தொடர்ந்து அப்பத்தின் வாசத் தை முகர்ந்தபடி அவளும் சென்றான்

ஆராய்ச்சி

காலாண்டு ஆய்விதழ்

ஜிந்து ஆண்டுகளில் 16 இதழ்களை வெளியிட்டு 17-வது இதழை வெளியிட இருக்கும் ஒரே ஆய்வுப் பத்திரிகை.

சர்வதேசத் தரம் உள்ள பத்திரிகைகளின் பட்டியல் அட்டவணையில் இடம் பெற்றுள்ள தமிழ்ச் சஞ்சிகை இது ஒன்றே.

முழுவதும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் ஆராய்ச்சிக் செய்திகளையும் மட்டுமே வெளியிடுகின்ற இதழ்.

சுலப துறைகளையும் சேர்ந்த தேர்ந்த விற்பனைர்கள் 130-க்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளை இதுவரை எழுதியுள்ளனர்.

258. திருச்செந்தூர் ரோடு.
பாளையங்கோட்டை.

ஆசிரியர்
நா. வானமாமலை

அழத்தின் பழம்பெரும் கலை பற்றி

சோவியத் நூல்

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற சிகிரிய ஓவியங்களில் சித்திரிக்கப் படுவது என்ன என்பது குறித்து கலைத்துறை வரலாற்றியலாளர் கள் பல்வேறுபட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர். இவை காசியப்ப மன்னவின் அந்தப் புரத்தைச் சேர்ந்த எழிலரசிக வின் வன்ன ஓவியங்களா? அல்லது இவை ஓவியர்களது கற்பணையில் உதித்த ரம்பைகளின் அழகுத் தோற்றங்களா? அல்லது பிற உலகங்களின் அற்புத அழகிகளின் ஓவிய உருவாக்கங்களா?

அழத்தின் கலை அந்த நாட்டினது வரலாற்று ரீதியான கலசாரா ரீதியான வளர்ச்சி யோடு பிரிக்கப்பட முடியாது பின்நூல்களது என்று இந்நூலில் ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்த இரு ஆசிரியர்களும் பிரசித்தி பெற்ற அறிஞர்கள். ஒருவர் வரலாற்றியலாளர். மற்றவர் கலை ஆய்வாளர். இவங்கையினது வெவ்வேறு கலை வடிவங்களான கட்டடக் கலை, ஓவியக்கலை, உலோகங்களில் செய்யப்படும் கலைப் பொருட்கள், முகமுடிகள் ஆகியன குறித்து இவர்கள் ஏராளமான தகவல்களைத் திரட்டி

யுள்ளனர். அத்துடன் அழத்திற்குத் தாமே மேற்கொண்ட விஜயத்தின்போது பெற்ற விழுமிய அனுபவங்களையும் இவர்கள் தமது நூலில் செழுமைப்படுத்தப்பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

சிகிரிய ஓவியங்களும், சிங்களக் கலையின் பண்பைப் பெரும் கலைப் பாரம்பரியமும் உலகக் கலையில் வகிக்கும் பெரும் முக்கியத்துவத்தை நூலாசிரியர்கள் விசேஷமாகக் குறிப்பிட்டனர். சிகிரிய ஓவியங்களை மிக ஆழமாக ஆராய்ந்த டியுவியேவும் பொங்கார்ட் - லெனினும் சிகிரியா ஓவியங்களின் சிருஷ்டியாளர்கள் தமது காலத்து வாழ்வை பிரதி பவித்துள்ளார்கள் என்று கருதுகிறார்கள். சிகிரிய கலைக் கோயிலில் தீட்டப்பட்டுள்ள அரிவையர்களின் வதனங்கள் ஓவ்வொன்றும் தனித்தனமை பெற்றவையாகும். எனவே இவற்றை 'பட்டப்பிடிப்பு'கள் எனக் கருதலாம். சிகிரிய ஓவியங்கள் அஜந்தா, எலோரா ஓவியங்களின் மறுபதிப்புகள் என்ற கருத்தை சோவியத் ஆய்வுறிஞர்கள் தமது நூலில் மறுத்துள்ளனர். இந்த இரு நாடுகளினதும் ஓவிய மேதைகளின் ஓவியப் பானிகளில் ஓரளவு உறவு இருந்த

போதிலும் இவர்களின் உத்தி
களிலும் நுட்பங்களிலும் கணிச
மான் வேறுபாடு உள்ளது என்றும், சீகிரிய ஓவியங்கள் ஈழத்
தின் சைத்திரிகார்களாலேயே தீட்டப்பட்டன என்பதை இது ஊர்
ஜிதப்படுத்துகிறது என்றும் நூல்
குறிப்பிட்டுள்ளது.

முன்னேய கட்டடக் கலைச்
சின்னங்களை மூலிணங்காவின் பண
டைய தலைநகரங்களான அனு
ராதபுரத்தினதும், பொலைநிய
வையினதும் வளர் ச் சியுடன்
சோவியத் விஞ்ஞானிகள் இன்னத்
துப் பார்த்துள்ளமை முற்றிலும்
சரியானதே.

ஸமூத்து சிற்பக் கலையின்
ஆயிரம் ஆண்டு வரலாறு இதன்
உன்னத்தினான் தரத்திற்கும் உயர்
வகுக்கும் கட்டியங் கூறுகின்றது
என சோவியத் விஞ்ஞானிகள்
குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இலங்கையில் கலோனிய
லாட்சியின் துவக்கத்துடன் கலை
களின் வளர்ச்சிக்கான ராஜ்ய
பராமரிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி
வைக்கப்பட்டது. பாரம்பரிய
மான தேசியக் கலைகள் தேய
ஆரம்பித்தன.

நாடு சுதந்திராத்தை வென்
மெடுத்த பின்னர்தான் இந்த
இழிநிலை மறைய ஆரம்பித்தது.
தேசியக் கலை ஆக்கங்கள் புத்து
யிர பெற்றன.

'இலங்கையின் கலை' என்ற
நாலே ஈழத்துக் கலை பற்றிய
முதலாவது சோவியத் ஆய்வு
நூலாகும்.

இந்த நாலை ஆக்குவதில்
சோவியத், இலங்கை இலக்கியங்களைக் குறிப்பாக ஈழத்தின்
பெரும் கலை விற்பனீர்களான

நிம்மதி

கொலைக் குற்றவாளியைக்
காப்பாற்றுவதற்காக
நீதிமன்றத்திலே...
கொஞ்ச நேரமே
பொய்ச் சாட்சியம்
சொன்னேன்
ஆனால்....
மனச் சாட்சியோ
வாழ்க்கையின்
நிம்மதியையே
கெடுத்து வருகிறதே!

ஏ. கே. எம். நியாஸ்

ஆனந்தகுமாரசாமி, என். பரண
வித்தான், என். விஜயசேகரா,
மார்க்ஸ் பேர்னுந்தோ ஆகியோ
ரின் புத்தகங்களை இவர் கள்
பரவ்வா கப் பயணபடுத்தியுள்
னனர்.

இந் நால் நேயமிக்க ஈழத்து
மக்களின் வாழ்க்கை, வரலாறு,
கலைப் பாரம்பரியம் பற்றி
மேலும் நெருக்கமாகத் தெரிந்து
கொள்ள சோவியத் வாசகர்களுக்கு உதவும். இந்துமா கடவின் திலகமாகத் திகழும் ஈழம் பற்றி சோவியத் மக்கள் கொண்டுள்ள கங்குக்கரையற்ற ஆர்வத்தைப் பல பத்தாயிரக் கணக்கான பிரதிகளில் வெளியிடப்பட்ட இந்த நால் இரண்டே நாட்களில் விற்று முடிந்து விட்டமை ஏடுத்துக் காட்டுகிறது. ★

எதிர்த் தாக்குதல்

ஸ்டாவின்கிராடில் நாஜி தாக்குதல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. இது எவ்வாறு சாத்தியம் ஆயிற்று என்று மேலை நோக்கர்களுக்கு விளங்கவில்லை. 1942 நவம்பர் 19 — 20-இல் ‘எதிர்த் தாக்குதல் நடத்துக’ என்று சோவியத் ராணுவத் தலைமை உத்தரவிட்டது.

சோவியத் தொழிலாளர்கள் பல மாதங்களாகப் புதிய ஆயுதங்களை உருவாக்கினர். பெரிய, புதிய ராணுவக் குழுக்கள் ஆயத் தமாக இருந்தன. ஜெர்மன் போர்த் தந்திரங்களைவிட சோவியத் போர்த் தந்திரம் உயர்ந்தது என்பதை உரகம் கண்டது. ஜெர்மன் ராணுவத்தின் மன உறுதி குலைந்திருந்த நேரத்தில், ‘எதிர்த் தாக்குதலைத் தொடங்குக’ என்று செஞ்சேனைக்குச் சோவியத் தலைமை உத்தரவிட்டது.

உடனே செஞ்சேனை அணிகள் படுவேசமாக வர்ஸ்காவைக் கடந்தன; ஜெர்மன் முற்றுகையைப் பின்து கொண்டு, மேற்குத் திசையில் முன்னேறின.

சமார் 35,000 சதுர மைல் பரப்பளவில் போர் நடைபெற்றது: இப்போரில் 20 லட்சம் பேர் கலந்து கொண்டனர். பல்லாயிரக் கணக்கான பிரங்கிகளும், டாங்குகளும், விமானங்களும் இப்போரில் பயன்படுத்தப்பட்டன. வீரமும், மதிருப்பமும் மிகுந்த தளபதிகளையே ஸ்டாவின்கிராடுக்கு ஹிட்லர் அனுப்பியிருந்தான்: தேவைக்கு அதிகமான துருப்புக்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருந்தான்.

ஸ்டாவின்கிராடு யுத்தம், 200 நாட்கள் பகலும் இரவும் நடைபெற்றது. இறுதியில் நாஜிகள் படுதோல்வி அடந்தனர். அவர்களின் இழப்புகள் மிக அதிகம். மேலை நிபுணர்கள் முதலில் இதை நம்பமறுத்தனர்: பின்னர் அவர்கள் போர்க் களத்திற்கு விஜயம் செய்தனர்; கைது செய்யப்பட்ட ஜெர்மன் படைகளை விமானத்திலிருந்து பார்த்தனர்; அதன்பின்னரே அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. ★

மெஹின் ஒன்று தேவை

ஒர் அச்சகத்திற்குத் தேவையான நல்ல நிலையில் உள்ள அச்சு இயந்திரம் (டபிள் டிமைய்) ஒன்று தேவை. மெஹின் விற்க விருப்பமுள்ளோர் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலும்.

மஸ்லினக

ஆத்ம பூர்வமாகத் துணை நின்றவர்

அருமை நன்பர் ஜனப் எம். ஏ. கிளார் மரணித்துவிட்டார் என்றதைக் கேள்விப்பட்டதும் அப்படியே ஒரு கணம் அதிர்ந்து போய்விட்டேன் நான்.

அவர் மறைவதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் தான் கொழும்பில் அவரது இல்லத்தில் அவரைச் சந்தித்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தேன்.

அந்த இனிய மனதில்தான் எத்தனை எத்தனை கற்பணைகள்; திட்டங்கள்; இலட்சியங்கள்; ஆசைகள்!

திரும்பத் திரும்ப மல்லிகையின் வளர்ச்சி பற்றியே — எப்படியும் மல்லிகைக்கான அச்சு இயந்திரம் ஒன்றை வாங்கிப்போட வேண்டும் என்றே — பிரஸ்தாபித்தார். அது சம்பந்தமாகத் தனது நன்பர்களின் முகவரிகளையும் தந்து தொடர்பு கொள்ளக் கேட்டுக்கொண்டார்.

அந்த இனிய நெஞ்சம் இன்று மறைந்து விட்டது என என்னும் போது மல்லிகை தனது பாரிய கொடிக் கால்களில் ஒன்றை இழுந்து விட்டதே எனப் பரிதவிக்கத் தோன்றுகின்றது.

சென்ற ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் இவரது உருவத்தை அப்படைப் படமாக மல்லிகை வெளியிட்டுக் கொரவித்திருந்தது. அதில் ஆசிரியக் குறிப்பாக எழுதப்பட்டிருந்தது கவனிக்கத்தக்கது.

* நன்பர் கிளார் இலக்கியத்தை உயிராக நேசிப்பவர்; அதையும் விட இலக்கியப் படைப்பாளிகளை உயிருக்குயிராக நேசி ப்பவர்;

இளமைக் காலத்திலிருந்தே இடதுசாரி மனப்பான்மை கொண்டவர். இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் உணர்வு பூர்வமாகக் கலந்து கொண்ட சுதந்திரப் பிரியன்.

தமிழகக் கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள் பலர் இவரது தோழர்கள்; சுவையான பல சம்பவங்களைக் கணவு போல இன்றும் கூறுகின்றார்.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் தன்னையும் ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டுள்ளார்.

இக் குறிப்புக்களே போதும் கிளார் யாரென்று புரிந்து கொள்வதற்கு.

ஆக்கபூர்வமான கலைத்துறை வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக விளங்கி வந்த இவர், ஆராய்ச்சி நிபுணரான இராகவன் அவர்களை இலங்கைக்கு அழைப்பித்து அவருக்குத் தகுந்த கொரவம் செய்து சிறப்பித்தவர். இவரது மறைவு தமிழகத்து இலக்கியரசிகர்களுக்கும் மிகப் பெரிய இழப்பாகும்.

தனிப்பட்ட முறையிலும் என் இதயத்துக்கு மிக நெருக்கமாக உள்ள ஒருவரை நானும் பறிகொடுத்து விட்டேன்.

டோமினிக் ஸ்டீவா

६ தூண்டில்....

★ ஆனந்தவிகடனில் பிரகரமான இந்திரா பார்த்தசாரதியின் 'பிரச்சனையின் நிறம்' என்ற சிறுகதை கடந்த மூன்று நான்கு வருடங்களுக்குள் வெளி வந்த நல்ல சிறுகதை என்று என்னுகிறேன். உங்கள் என்னம் என்ன?

பா. ரத்நஸ்பாபதி அய்யர் கொத்மலை.

இந்திரா பார்த்தசாரதியின் மேற்படி கதையை நான் படித்தேன். எனக்குப் பிடித்தது. இப்படியான கதைகளை நமது நாட்டில் எழுதினால், அதைப் படித்தது ஒரு கூட்டம் 'இழிசனர் இலக்கியம்' எனக் கிண்டல் பண்ணும். இதே பிரச்சனையை இந்திரா பார்த்தசாரதி மிக ஆழமாக அனுகி நல்லதொரு சிறுகதையைப் படைத்துள்ளார்.

★ 'அமெரிக்கர்கள் இனி வியட்நாம் பற்றி மறந்துவிடுங்கள்' என்று வியட்நாம் வெற்றிக்கு முன்பு ஜனதிபதி சொல்லி இருந்தாரே. இது எதைக் குறிக்கும்:

கேகாலை. பி. வெனுகோபாலன்

அமெரிக்கா இன்று உலகத்தில் அநாதரவாகக் கை விடப் பட்டதையே இது காட்டுகின

றது. பனத்தியிரும், ராணுவ வெறியும், முதலாளித்துவ அகம்பாவமும் நீண்ட நாட்களுக்கு உலகில் விலை போகாது. உலகத்தின் பொலீஸ்காரன் என்ற மமதையில் நடவடிக்கையில் இறங்கிய அமெரிக்காவின் இறுமாப்புக்கு கம்போடியா, வியட்நாம் ஒரு பாடமாகும்!

★ தூண்டில் போட ஆரம்பித்து இருக்கிறீரே நீர்? என்ன காரணம்?

வெள்ளவத்தை எஸ். சடகோபன் எனது தூண்டில் அகப்பட்டு விடுவீர் என அஞ்சினின் நீரா நீர்?

★ வஞ்ச வழக்குகளில் தீர்ப்பு கள் காரமாக இருந்தும் இல்லை க திருந்தலில்லையே காரணம்?

புறக்கோட்டை எம். யேசுதாசன் சீர்கெட்டுப்போன சமூக அமைப்பின் குறைபாடுகளை ஒரு சில தண்டனைகளால் மாத்திரம் முற்றுக்கத் தீர்த்துக் கட்டிவிட முடியாது.

★ தினகரனில் 'படித்ததும் கேட்டதும்' பகுதியை எழுது பவர் யார்?

எம். எம். எஸ். நார்மான் யாழ்ப்பாணம்.

இதில் கேள்வி கேட்பதற்கு ஒன்றுமில்லையோ! அதில் பகிரங்கமாகப் பெயர் போடப்பட்டுள்ளதே — அபியுக்தன்.

★ ‘வல்லிக்கண்ணனின்’ உண்மைப் பெயர் என்ன? வதிரி: ஆர். விஜயராமம்

எழுத்தாளர்களின் புஜை பெயர்கள்தான் உலகப் பிரசித்தம். அவரது உண்மைப் பெயரை அறிந்து கொள்வதால் யாருக்கும் ஒரு ஸாபமுமில்லை யே. எனவே அவரது பெயரே வல்லிக்கண்ணன்தான்!

★ மல்லிகை இதுவரை சாதித்தது ஏதாவது ஆக்கபூர்வமானது உண்டா? மயிலிட்டி.

ம. ஜோசேப்

மல்லிகை எதைச் சாதித்தது! எதைச் சாதிக்கவில்லை என்பதைச் சொல்ல வேண்டியது காலம். எனவே வருங்காலம் தீர்மானிக்க வேண்டிய கணிப்பிட்டுக்குக் குந்தகமாக நமது கருத்துக்களை இங்கு சொல்ல நாம் முன்வரவில்லை. ஆனால் ஒரு சம்பவத்தை மாத்திரம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேம். சில வருடங்களுக்கு முன் இலக்கியக் கூட்டமோ கலந்து ரெயாட்டோ அல்லது புத்தக வெளியீட்டுவிமாக்களோ நடாத்துவதென்றால் இடம் கிடைப்பது ரொம்பச் சிரமமாக இருந்தது யாழிப்பானத்தில். ஒரு புத்தான்டில் ‘மல்லிகைப் பந்தல்’ என்ற பெயரில் இலக்கியக் கலந்துரையாடல் ஓன்றை நாம் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அதில் இலக்கியக் கூட்டத்திற்கு மன்டபம் கிடைக்கும் சிரமத்தை எடுத்துக் காட்டி, யாழ். மாநகர முதல்வர் அவர்கள் தால் நிலைய மேல் மாடியை இலவச

மாக இப்படியான இலக்கியக் கூட்டங்களுக்குத் தந்துதவும்படி கேட்டுத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி 5 பிரதிநிதிகளை நியமித்து மேயருடன் பேச்சு வார்த்தை நடாத்தச் செய்தோம்.

யாழிப்பான மேயர் அதற்குப் பரிபூரணமாக உடன்பட்டு இன்றுவரை இலவசமாக மண்டபத்தைத் தந்துவுகின்றார், சகல இலக்கியக் கருத்தோட்டமுள்ள வர்களுக்கும்.

மல்லிகை எதைச் சாதித்ததோ சாதிக்கவில்லையோ எழுத்தாளர்களுக்கு இதைச் சாதித்துத் தந்துள்ளது மல்லிகைதான் என நாம் நியாயமாகப் பெருமைப்படுகின்றோம்.

★ முன்னேறத் துடிக்கும் இளைஞருக்குத் தேவையான முன்று அம்சங்களைக் குறிப்பிடவும்.

கொத்தமலை. எஸ். மகாலிங்கசிவம்

மனச் சாட்சி, இடையருத் தழைப்பு, அங்கு காட்டும் நெஞ்சம் இவை மூன்றும் முன்னேறத் துடிக்கும் மனிதனுக்குத் தேவை.

★ அழகானதும் அருமையான சொற்றுக்களைக் கொண்டும் அற்புதமான உவமானங்களைக் குவித்தும் ஒரு சிறுகதையைப் படைத்துவிட முடியுமா?

பருத்தித்துறை பி. சாந்தமூர்த்தி

வெறும் எழுத்துக் கட்டடங்களோ அருமையான உவமான உவமேயங்களைப் பெய்து எழுதுவதோ சிறுகதைகளல்ல. சிறுகதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு புதுப் புதுப் பிறவிகள்.

★ முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் கூட்டும் தேசிய ஒரு

மைப்பாட்டு மாநாடு பலதடவுவ ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது. மல் விகை கூடக் கடந்த ஜூன் மாதம் மாநாட்டு மலர் போட்டு மாநாடு நடைபெறுவதை உறுதிப்படுத்தியது. ஆனால் திட்டமிட்டபடி நடைபெறவில்லை. இப்பொழுது மே 30 - 31-ம் திங்டி களில் மாநாடு நடைபெறும் என அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது. இம் மாநாடு இந்த முறையாவது நடைபெறுமா?

வவுனியா. எஸ். அஸ்ரிட்

நிச்சயமாக நடைபெறுப் படுவதை விதமான சந்தேகத் திற்குமே இடமில்லை. ஒரு சர்வதேச மாநாட்டை நடத்துவதென்றால் எத்தனையோ பிரச்சினைகள் குறுக்கிடும். சிக்கல்கள் தோன்றும். அதிலும் இது எழுத்தார் மாநாடு. பல அரசியல் தீர்வுகளுக்கு வழி காண 12 அம்சத் திட்டத்தை முன்வைத்து இயக்கம் நடாத்திய மாநாடு. காலம் முக்கியமல்ல. வென்றெழுகும் கோரிக்கைகளே பிரதானம். குழுந்தை அருமையாக இப்போது வருகின்றது.

எனவே மாநாடு வெற்றிகரமாக இம்முறை நடந்தேறும் என்பதில் சந்தேகப்பட ஒன்று மேயில்லை.

★ வளரும் ஓர் எழுத்தாளனுக்குத் தாங்கள் கூறும் அறிவுரைகள் என்ன?

கல்முனை. எம். எம். அபூபக்கர்

அறிவுரைகள் கூறி இலக்கியத்தை வளர்க்கும் ஞான குருக்கள் நமது ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்குத் தேவையில்லை. எனவே உபதேசம் செய்வதில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. துணிச்சல் மிக்க சிந்தனை வளரும், இடையருத் துழைப்பும் இளமைக்கேற்ப ஏதையுமே தூக்கியெறிந்து-நடவாமல் ஆழமாக

உணர்ந்து செயல்படுதலும் தளர்ச்சியடையாத விடா முயற்சியும் உள்ள வளரும் எழுத்தாளர்கள் நம்பிக்கையாகத் தங்களுடுத்திவையாகத் தங்களுடுத்திவையாகப் பதிக்கவாம்.

★ உங்களைக் கவர்ந்த இன்றையத் தமிழ்ப் பேச்சாளர்யார்?

கொழும்பு - 12. எஸ். சௌலவம் நமது நாட்டிலா? — இந்தியாவிலா?

★ நால்வகைப்பட்ட யுகம் என்ன? நால்வகைப்பட்டகவியாது?

அளவெட்டி. க. மகேஸ்வரி

கிரேதாயுகம்; திரேதாயுகம்; துவாபராயுகம்; கவியுகம்; கவிகள்; ஆகவிலி; மதுரகவி; சித்திரகவி; வித்தாரகவி.

★ பிராட்டி என்பவர் யார்? கொக்குவில். த. சுந்தரகுநாதன்

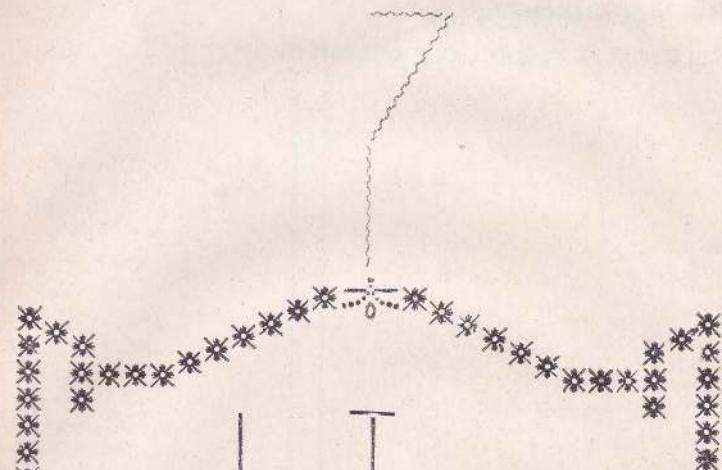
பிராட்டி என்பவர்தான் ஷேக்ஸ்பியரை அனு அனுவாக விமர்சித்த விமர்சகர். இன்று பள்ளிக்கூட மாணவர்களிடம் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு, ஷேக்ஸ்பியர் இன்று மறுபடியும் பிறந்திருந்தாலும் கூட, பிராட்டிலின் விமர்சனத்தை அவரே படித்து விட்டுத்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்!

★ மற்றவர்களுக்கு மண்டியிடுபவர்களைப் பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?

ம. சுந்தரனமல்லஹர்.

மண்டியிடுபவன் மண்ணை வீங்கின்றுக்கெல்லாம் உஞ்சாக மூட்டுகின்றன; வளர்க்கின்றன. கொடும்கோலனுக்குக் கப்பம் கட்டுதல் எப்படியோ அதைப் போலவே மண்ணை வீங்கிக்குக் குப் பயந்து மண்டியிடுதலும்.

உய்தரமான புடவைத் தினிசுகள்
கவர்ச்சிகரமான சேலை வகைகள்
நுட்டிங் சேட்டிங்குகளுக்கு

லிங்கம் ரெக்ஸ்ரெல்ஸ்

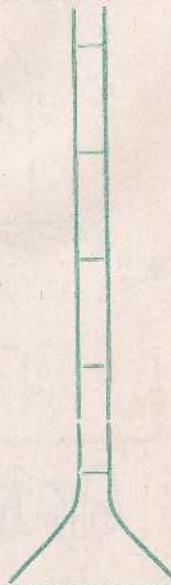
52, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தரமான

பனங்கட்டி, பனம்பாணி

என்பவற்றைக்
குறைந்த விலையில்
நாட்டிற்கு வழங்குபவர்கள்.

உங்கள் தேவைகளுக்கு
உடனடியாகத் தோட்டு கொள்க

கட்டுவேலி - 2 உப்பிட்டி

தெங்கு பனம்பொந்து உற்பத்தி விற்பனவுக்
கூட்டுறவுச் சங்கம்

கருவிட்டி.

நாட்டு வரிசீலனைக் குழுமம் முனையில் விவிலைகள் ஆகியைத்
வெளிநடைபொருட்கள் போன்ற பயிர்கள் மற்றும் ராமலக்ஷ்மை
ஏற்பாடுகள் மூலமாக அமைக்கிறது. கட்டுவேலி மா. மா. பன மூர்த்தி எட்டுத்து
நில கட்டுவேலி மாநில முனையில் விவிலைகள் ஆகியைத்
வெளிநடைபொருட்கள் போன்ற பயிர்கள் மற்றும் ராமலக்ஷ்மை
ஏற்பாடுகள் மூலமாக அமைக்கிறது. கட்டுவேலி மா. மா. பன மூர்த்தி எட்டுத்து
நில கட்டுவேலி மாநில முனையில் விவிலைகள் ஆகியைத்